[redacted]

1893 80 років 1973 Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 43. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 6-го БЕРЕЗНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, MARCH 6, 1974 No. 43. VOL. LXXXI.

ДРУГИЙ СКВУ ПРИНІС $83,276 ПРИБУТКУ

Торонто (СКВУ). — Президія Секретаріяту СКВУ відбула тут наради 14-го і 28-го лютого 1974 р., на яких розглянено ряд біжучих справ та прийняла фінансовий звіт Організаційної комісії Другого Світового Конґресу, який відбувся в Торонто 1973 р. Провірений фінансовий звіт виказує листу надвишки приходів з Конґресу в сумі 83,276 дол. і 25 центів. Фінансовий звіт буде поданий в першому Бюлетені СКВУ, який вкоротці появиться.

Згідно з резолюціями Конґресу, 25,000 з цієї надвишки призначено на часткове покриття бюджету Секретаріяту СКВУ. Для виповнення бюджетового зобов'язання на 1974 р., потрібно протягом чергових місяців зібрати ще 75,000 дол. Президія Секретаріяту, в порозумінні з центральними крайовими представництвами, започаткувала акцію збирання цих фондів звернення до українських кредитівок визначити датки на працю СКВУ.

У зв'язку з акцією Комітету Оборони Валентина Мороза, Президія вислала пресові комунікати до чужої преси. Разом вислано 200 комунікатів. В комунікатах вказано на тривожний стан здоров'я Валентина Мороза і невпинне знущання над ним органами КҐБ. В повідомленні сказано теж, що Секретаріят звертається в справі Валентина Мороза до Комісії Прав Людини ООН.

В суботу 23-го березня відбудуться наради Президії Секретаріяту СКВУ для обговорення пляну діяльности в ділянках оборони людських прав та пресово-інформаційної служби. На наради запрошено представників українських установ та науковців, які займаються справами оборони людських справ в Україні та інформацією про події в Україні.

Г. Кіссінджер повернувся з поїздки на Близький Схід і до Европи

Вашингтон. — Вечером 4 березня державний секретар Генрі Кіссінджер повернувся зі своєї восьмиденної поїздки на Близький Схід і до Европи. В часі своєї поїздки він допровадив до започаткування обміну проєктом договору між Сирією та Ізраїлем, відбув розмови з лідерами Єгипту, Саудійської Арабії та Йорданії, а в Европі конферував з західньонімецьким урядом в Бонн та з представниками Европейського Спільного Ринку в Брюсселі. При нагоді перебування Кіссінджера в Єгипті прийшло до відновлення дипломатичних взаємин між ЗСА та Єгиптом, перерваних ще в 1967 році. Прибуття Кіссінджера до Брюссель попередила деклярація країн Европейського Спільного Ринку про плян „співпраці західніх европейських держав з арабськими державами", що, очевидно, засвідчує про рішення Західньої Европи лагодити справи з арабським світом незалежно від ЗСА. Деклярація Европейського Спільного Ринку є поважним ударом для американських плянів посилення европейсько-американської співпраці.

Окружний Комітет УНС в Вілкс Беррі відбуде Річні Збори

Вілкс Беррі, Па. — В суботу, 9-го березня ц.р. о год. 6-ій вечора в парохіяльнім домі св. Петра і Павла при 635 Н. і Ривер в Вілкс Беррі, Па., Окружний Комітет Відділів УНСоюзу відбуде свої Річні Загальні Збори. В зборах повинні обов'язково взяти участь урядовці і делегати слідуючих Відділів: Нентікок — 29, 319; Бреслав — 30; Вілкс Беррі — 99, 223, 278, 282; Едвардсвіл — 169; Сейр — 236. У Зборах візьмуть участь заступниця головного предсідника Марія Душник і асистент керівника організаційного відділу Степан Гавриш.

КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕҐАТИ УНСОЮЗУ, ЯКІ ВИКОНАЛИ СВОЮ ПОВИННІСТЬ: „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ"

Ще не закінчилися вибори делеґатів на 28-му Конвенцію Українського Народного Союзу, як уже ряд делеґатів виконали свою традиційну й статутову повинність, яка каже, що кандидати на делеґатів і делеґати повинні активно допомагати в організаційних змаганнях за постійне збільшення УНСоюзу.

В минулому році УНСоюз придбав 4,668 нових членів, що допомогло покрити чималі втрати в членах й досягти та перейти 89,000 загального числа членів. Для досягнення рівного числа 90,000 треба ще кругло 850 членів. Щоб здобути це число ведеться від початку цього року окрема конвенційна кампанія, метою якої є придбати 3,000 нових членів до 28-ої Конвенції УНС у травні. Успіх цієї кампанії розрахований передовсім на понад 400 делеґатів і їх виконання передконвенційної повинности — придбання до часу конвенції бодай десяти нових членів УНСоюзу.

Внизу подані перші делеґати, які досі виконали своє конвенційне зобов'язання.

ПЕРШІ ДЕЛЕҐАТИ, ЩО ЗДОБУЛИ „ДЕЛЕҐАТСЬКУ ДЕСЯТКУ"

153 І. Одежинський 26 — 25 Квітка Стецюк 13 — 492 Марія Юзик 12 — 158 Д-р О. Саноцький 12

200 І. Прокопович 10 — 147 І. Гупайло 10 — 5 М. Жолтапчук 10

Відбудеться переслухання в справі „таємного звіту" великої лави присяжних

Вашингтон. — Федеральний суддя Джон Сіріка в понеділок, 4-го березня, після нарад із адвокатами президента Ніксона, спеціяльного прокуратора Леона Яворського та Г. Р. Галдемана й Джона Ерліхмана, повідомив, що цієї середи, 6-го березня, відбудуться переслухання в справі що зробити з таємним запечатаним звітом переданим Сіріці лавою присяжних, який здогадно має містити інформації про можливу причетність президента Ніксона до спроб затаїти Вотерґейтську аферу. Цей таємний звіт, разом із наповненою документами валізочкою, був переданий судді Сіріці в п'ятницю, 1-го березня, тобто в день, коли велика федеральна лава присяжних видала формальні обвинувачення проти 7-ох колишніх дорадників президента Ніксона, закидаючи їм причетність до спроб затаїти Вотерґейтську справу. Речник судді Сіріки повідомив, що понеділкова нарада Сіріки з адвокатами відбулася на вимогу адвоката Білого Дому Джеймса Сент Клера та що переслухання в середу будуть відкриті. Тоді адвокати Білого Дому, спеціяльний прокуратор Яворський, адвокати 7-ох обвинувачених і адвокати Юридичної комісії Палати Репрезентантів матимуть змогу представити свої думки, що суддя Сіріка повинен зробити з цим таємним звітом і документами. Досі тільки Сіріка, велика лава присяжних і спеціяльна Вотерґейтська прокуратура знають, що міститься в цім таємнім звіті. Коментатори припускають, що велика лава присяжних прийшла до переконання, що вона не може обвинувачувати президента Ніксона, поки він занимає пост президента ЗСА, й тому передала цю документацію і свої висновки судді Сіріці, щоб він передав їх Юридичній комісії Палати, яка тепер розглядає можливості формального обвинувачення („імпічмент") Президента. Думають, що суддя Сіріка хоче послухати опінії всіх сторін, заки рішить, чи передавати цей звіт і документи Юридичній комісії.

Північний В'єтнам погодився передати тіла 12 американських воєннополонених

Ганой. — Північний В'єтнам погодився дозволити групі американських старшин прибути до Ганою, щоб забрати до ЗСА тіла 12-ох американських воєннополонених, які, за твердженням комуністів, були вбиті більш як рік тому під час бомбардування американськими літаками. Група американських старшин має прибути до столиці Північного В'єтнаму в середу, 6-го березня. Повідомляючи про рішення передати ці тіла, речник Ганою сказав, що рішення було зроблене „в дусі респекту до паризького договору" та з „гуманітарних причин". Це перший раз, що Північний В'єтнам дозволив на таку передачу тіл американських воєннополонених. Досі комуністи не хотіли навіть подати інформацій про долю 1,300 американських вояків, які пропали без вісти під час В'єтнамської війни, хоча в паризькому мировому договорі зобов'язалися це зробити, як також дозволити представникам американських збройних сил розшукувати за тілами вбитих воєннополонених.

ОДИН БІЛЬЙОН ЛЮДЕЙ ЖИВЕ В НУЖДІ

Ню Йорк. — Камісія людських прав Організації Об'єднаних Націй проголосила в кінці лютого слідуючі статистичні дані: На світі сьогодні є три більйони людей, з яких один більйон живе у крайній нужді. Більшість з цього одного більйона живуть в Африці і Азії та Південній Америці. Їхній денний заробіток становить не більше 40 американських центів вартости. Між ними є бодає 800 мільйонів неписьменних.

Інж. Мирон Сірий переобраний на голову Надгудсонської Округи УНС, Квітка Стецюк відзначена за членську кампанію

Джерзі Сиѓі, Н. Дж. — Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу Джерзі Сиѓі та околиці, які відбулися минулої п'ятниці, 1-го березня, переобрали на голову Окружної Управи інж. Мирона Сірого та відзначили особисті осяги в членській кампанії 1973 року Квітки Стецюк, секретарки 25-го Відділу УНСоюзу у числі членів та чемпіонатки стейту Ню Джерзі в точкуванні кампанії другого півріччя 1973. До складу Окружної Управи, разом з інж. Сірим, були обрані: Степан Микитюк і Стела Расн — заступники голови, Осип Зубрицький — секретар, Степан Островський — касир, Микола Шеремета і Михайло Шкодин—орг. референти, та Контрольна Комісія — Михайло Волошин, Володимир Бутковський і Петро Палка. Після доповіді асистента керівника організаційного відділу Степана Гавриша про здобутки членської кампанії Округи, серед яких він вирізнив Квітку Стецюк за 73 нових членів та 643 точки, відбулась церемонія вручання пані Стецюк золотої ювілейної відзнаки „Свободи". Пані Стецюк при цій нагоді вияснила, що метою її організаційних зусиль минулого року було придбати 80 нових членів у 80-річчя „Свободи", ім'я якої має та при якій існує 25 Відділ. С. Гавриш вичислив кращих організаторів Округи: Квітку Стецюк із 73 членами, Галину Гаврилюк — 15, Стелу Расн — 10, мґра О. Стецуру — 10 М. Волошина — 9, С. Островського — 5 і М. Жука 5, а вкінці поінформував про мету нової членської кампанії та призначену Окрузі квоту.

Збори, якими проводив заступника гол. предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан та на яких секретарювала Галина Гаврилюк, вислухали на початку доповіді головного предсідника Йосипа Лисогора про стан УНСоюзу та його найближчі пляни і завдання. Після вшанування померлого довголітнього голови Округи бл. п. Антона Шарана однохвилинною мовчанкою, склали звіти члени Управи, з яких найбільше вичерпний звіт здав її голова інж. М. Сірий, згадуючи про успішні спільні стейтові імпрези Дня УНСоюзу та бенкет 80-річчя „Свободи" як також про участь у фестивалю в Лейквуд Парку, Па.

Протокол з попередніх нарад відчитав Степан Островський, а в живій дискусії над діяльністю Округи Управи та різними ділянками діяльности УНСоюзу взяли участь майже всі приявні. Офіційно закрив збори інж. Мирон Сірий і тоді відбулась спільна перекуска в супроводі дружніх розмов.

Світова Ліґа Свободи влаштувала протисовєтську демонстрацію в Перт, Австралія. Демонстранти потурбували совєтських делеґатів

Перт, Австралія. — Аґенство Ройтерс повідомило, що тут відбулася 28 лютого велика совєтська демонстрація проти членів Верховної ради ССР, які перебувають на відвідинах в Австралії. Демонстранти заатакували авто, якими їхали совєтські делеґати та зірвали совєтський прапор з фронту авта. До сутички демонстрантів з совєтськими делеґатами прийшло перед будинком парляменту Західньої Австралії, куди ці делеґати їхали на обід з членами австралійського парляменту. Демонстрація почалася мирно, але ситуація змінилася, коли між демонстрантами з'явилося авто зі совєтським державним прапором. Як інформує аґенство, демонстрацію підготовила Світова Ліґа Свободи. Більшість демонстрантів були українці. Керівництво демонстрації передало лист з протестом проти депортації А. Солженіцина з СССР голові совєтської делеґації Н. М. Маханову, який є заступником голови Президії Верховної ради СССР.

Гаролд Вілсон знову прем'єр-міністром у Великобританії

Лондон. — Резиґнація консервативного прем'єр-міністра Едварда Гіта, партія якого програла вибори і якому не пощастило з оформленням коаліційного уряду у співпраці з Ліберальною партією під проводом Джеремі Торпа, промостила шлях для повороту лідера Лейбористської партії Гаролда Вілсона на становище чергового британського прем'єр-міністра. Гаролд Вілсон був прем'єр-міністром Великобританії в роках 1964-1970. Зміна в уряді наступила 4 березня, коли королева Єлисавета II прийняла резиґнацію Гіта і запропонувала Гаролдові Вілсонові сформувати новий уряд. Сформований Вілсоном уряд буде урядом меншости, бо лейбористи мають в парляменті тільки 301 послів проти 296 консервативних, 14 ліберальних і 24 — незалежних. Гаролд Вілсон відмовився формувати коаліційний кабінет. Новий лейбористський уряд матиме незвичайно складну ситуацію в країні з уваги на страйк вуглекопів і на загальні господарські труднощі, спричинені інфляцією та дефіцитним торговельним балансом.

ПОМЕР ІСТОРИК КАРЛО БУРКҐАРДТ

Женева. — Тут помер 4-го березня на 82 році життя відомий історик і швайцарський дипломат, автор біографії кардинала Рішельє, д-р Карло Буркґардт. Перед Другою світовою війною він був з рамени Ліґи Націй Високим комісарем „Вільного міста Данціґу" (Ґданська) і брав участь у переговорах з Гітлером на тему долі данціґської округи напередодні польсько-німецької війни в 1939 році.

„Український День" та „Поклін Героям" в Малій Семінарії у Стемфорді

Стемфорд, Конн. — Минулої неділі, 3-го березня студенти четвертого року Малої Семінарії св. Василія влаштували тут, під проводом проф. Романа Романишина, „Український День" та „Свято Героїв", програма яких включала виступ шкільного хору під диригентурою проф. Ол. Берника та із сольовим виступом студента Якова Райна, гру на бандурі Євгена Пендаківського та деклямації. Головною атракцією програми були змагання студентів 4-го року в підготові та виголошенні доповідей - промов на тему Героїв та їх шанування. До змагань стало п'ять студентів і окреме жюрі в складі: о. шамб. Степана Хрепти, головного предсідника УНС Йосипа Лисогора і проф. Василя Лучкова признало першу нагороду студентові Креґові Купчикові, другу — Якову Райнові і третю Володимирові Полегенькому, а п'яту і шосту Орестові Джеджорові та Данилові Кецові. Нагороду вручив студентам, промовивши до них, Владика Йосиф Шмондюк, Стемфордський єпископ. Програму дня, яка відбулася в год. 1-ій по полудні, відкрив ректор Семінарії о. проф. Лев Мошар представивши членів жюрі попередили Архиєрейська Свята Літургія, яку відправив в каплиці Колеґії Владика Йосиф Шмондюк в співслуженні ректора Колеґії о. проф. Лева Моска та префекта о. Теодора Богольника. Опісля був обід. Приявних на цих врочистостях понад 250 осіб.

Квітка Стецюк, першун серед жінок в числі приєднаних у 1973 році членів та першун стейту Ню Джерзі в точкуванні кампанії другого півріччя 1973 року, одержує з рук заступника гол. предсідника В. Сохана та голови Окружної Управи інж. Мирона Сірого золоту ювілейну відзнаку „Свободи" (Світлив С. Гавриш, асистент керівника Орг. відділу).

У СОВЄТСЬКИХ ТЮРМАХ НАХОДИТЬСЯ 1,7 МІЛЬЙОНА В'ЯЗНІВ, ЗАЯВЛЯЄ А. САХАРОВ

Москва. — Аґенство Ассошієйтед Прес поінформувало, що А. Сахаров, відомий совєтський науковець-дисидент, передав кореспондентам 30-ти сторінкову заяву, у якій подає дані про в'язнів у совєтських тюрмах і концтаборах. Згідно з його інформаціями, на сьогодні у совєтських тюрмах і концтаборах є не менше як 1,7 мільйона в'язнів, а велике, ближче не уточнене число совєтських громадян перебуває на т. зв. внутрішньому вигнанні без права повороту до рідних місць. Мова тут про осіб, які відбули ув'язнення і крім того, згідно з присудом, по звільненні з ув'язнення мусять перебувати у місцевостях, визначених для них урядовими чинниками, тобто на засланні. Коли сьогодні чужинцям не вільно відвідувати окремих частин СССР, то причина в цьому, що Совєтський Союз не хоче, щоб вони на власні очі побачили совєтські концтабори. Всіх тюрем і концтаборів в СССР начислюють біля 900. З усіх ув'язнених біля 10.000 осіб належать до категорії політичних в'язнів. Згідно з заявою А. Сахарова, „якщо має бути здійснений плян міжнародної співпраці в напрямку розбудови наших великих природних ресурсів, то цього не можна буде зробити без ліквідації цієї системи". А. Сахаров звернувся з апелем до Міжнародного Червоного Хреста і до інших міжнародних організацій, щоб вони закинули політику невмішування у внутрішні совєтські справи, а виступали відверто і голосно проти порушування в СССР основних прав людини. Цю свою заяву А. Сахаров приготовив для публікації у формі передмови до своїх писань і заяв на тему людських прав в СССР. Збірка цих писань Сахарова появиться в ЗСА п. н. „Сахаров говорить" у видавництві Алфреда Кнопфа. У тексті заяви Сахарова є багато автобіографічного матеріялу.

Медведєв осуджує совєтський уряд за депортацію А. Солженіцина

Москва. — Ідеологічний противник Солженіцина, історик-дисидент Рой Медведєв подав до відома заяву, в якій осуджує рішення совєтського уряду депортувати письменника-лавреата А. Солженіцина. У своїй заяві Медведєв звертає увагу на те, що вся офіційна наґінка на Солженіцина в радіо і пресі викликає цілком інший ефект, як цього бажали б собі совєтські чинники. Населення вважає тепер, що коли аж таких засобів вхопився уряд у поборюванні Солженіцина, то напевно Солженіцин мусів сказати правду про цей уряд і його політику. На думку Медведєва, депортація Солженіцина не примусить його замовчати, вона може тільки притишити його голос, але факт депортації є „моральною програною для тих при владі, які ані не хотіли, ні не могли відповісти на його обвинувачення".

А. Солженіцин тимчасово поселився у Швайцарії

Цюріх. — Згідно з повідомленням Ройтерс, А. Солженіцин, який повернувся з Норвегії до Швайцарії, піднайняв для себе в Цюріху мешкання і думає там якийсь час оставатися, надіючися, що небавом туди приїде з СССР його родина. А. Солженіцин плянує продовжувати свою письменницьку діяльність, але досі ще не рішився, де поселиться на постійно. Коментарі і дискусію викликали різниці між оригінальним текстом листа Солженіцина з 5 вересня 1973 року „До правителів Совєтського Союзу", а розвідованим ним самим текстом, опублікованим в минулому тижні в Парижі. Зміни стосуються його завваг на тему недоліків західньої демократії, зокрема ЗСА і Великобританії. Критика цих недоліків в оригінальному лесті з 5 вересня 1973 р. є набагато гостріша, при чому Солженіцин зокрема зупиняється над системами в ЗСА та Великобританії. Ці частини він якоюсь мірою зм'якшив і узагальнив. Інші частини осталися без ніяких змін.

„Бумеранґ" — твори Валентина Мороза англійською мовою

Балтимор (УІС „Смолоскип") — Вже в найближчому часі появиться в англійській мові повне видання творів Валентина Мороза і матеріялів про нього окремою книжкою під назвою „Бумеранґ". Книжка, яка має 250 сторінок появиться у видавництві Торч Паблішерс у Балтиморі великим тиражем у м'якій і твердій обкладинці. Видавництво Торч („Смолоскип") поробило вже відповідні заходи, щоби книжка дістала світовий розголос для чого заанґажовано відповідну аґенцію, яка рівночасно займатиметься розповсюдженням книжки в усіх англомовних країнах і яку можна буде придбати у відповідних чужинецьких книгарнях.

Над підготовкою матеріялів до книжки „Бумеранґ", перекладом на англійську мову та редаґуванням їх вже майже рік працювала група співробітників ‚Смолоскипу'. Книжка мала первісно появитися 15 квітня до дня уродин В. Мороза. В зв'язку з тим, що весь матеріял був скоріше підготований, як передбачено, книжка поступить в розпродаж з кінцем березня 1974 року. У міжчасі, Видавництво полагодить всі формальності, одержавши дозвіл на передрук чи на переклад тих творів В. Мороза, на які мали авторські права („копірайт") окремі установи і видавництва.

Твори В. Мороза — „Репортаж із заповідника ім. Берії" і „Серед снігів" були вперше опубліковані в журналі „Сучасність", повний текст „Хроніки опору" — у виданні „Смолоскипу", „Широке море України", матеріяли про В. Мороза (листи, перебсудів і т. д.) — у самвидавних „Українських вісниках". Обширну передмову до творів В. Мороза написав відомий американський вчений з Берклей університету в Каліфорнії проф. П. Герспер. Назву „Бумеранґ" для творів В. Мороза Видавництво вибрало, виходячи з основ ідеї, яку автор розвиває у своєму „Замість останнього слова". В. Мороз твердить, що „репресії вже дають зворотній ефект. І кожна нова репресія буде тепер новим ніше від крику".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post-Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Солженіцин і російська імперія

Лист-меморандум нобелівського лавреата Александра Солженіцина, недавно депортованого з СССР, до ЦК КПСС ще з вересня 1973 року є важливий з різних міркувань, а в першій мірі з огляду на Солженіцинову проекцію майбутнього російської імперії, яка продовжує існувати по сьогодні під фірмою Союзу Совєтських Соціялістичних Республік. Є поза всяким сумнівом, що А. Солженіцин дуже ґрунтовно зглибив тенденції сучасної доби і прекрасно здає собі справу з цього, що російська імперія сперта на поневоленні десятків народів, не має майбутнього і скоріше чи пізніше мусить впасти жертвою історичного катаклізму, який змете її з лиця землі. Для Солженіцина також є очевидним, що в актуальній міжнародній ситуації і з оглядів виключно геополітичних найнебезпечнішим місцем для російської імперії, поза намаганням підкорених народів унезалежнитися, є сусідство з Китаєм, який цілком не скриває своїх плянів і намірів щодо СССР і вперто готується до розправи з Москвою в надії на захоплення незаселених майже, але економічно незвичайно важливих обширів Сибіру.

А. Солженіцин — російський патріот, він боліє долею російського народу і його пропозиції мають на меті охоронити цей народ перед трагічними наслідками політики російсько-совєтського імперіялістичного режиму. Щоб не допустити до катаклізму, який, як оцінює Солженіцин, коштуватиме СССР, не менше як 60 мільйонів жертв в людях, він пропонує своєрідну превентивну акцію далекосяглого і революційного значення, яка, з одного боку, ліквідувала б загрозу для росіян з боку підкорених народів, а з другого, усунула б китайську небезпеку. Ця акція зводиться до таких двох засадничих елементів: а) повне скасування в країні комуністичної системи і звільнення населення від тягару марксистсько-ленінської ідеології, і б) ліквідацію СССР шляхом звільнення з-під контролі, чи прямої залежности Москви неросійські нації Східньої Европи, включно з націями і внішніх совєтських республіках, і оформлення російської держави у етнографічних кордонах.

Того роду пропозиції мають свою особливу вимову, бо видвигнув їх російський патріот і націоналіст, який дійшов до переконання, що інтереси будь-якої нації можна найкраще забезпечити тільки в межах національної держави, а ніколи в межах імперії. Очевидно, голос Солженіцина в цій справі належить до винятків серед переважаючих імперіялістичних тенденцій у російському суспільстві, що, безперечно, унеможливить не тільки використання пропозицій Солженіцина, а навіть їх позитивний розгляд.

Всі говорять, але...

Говорили про це на Першому і Другому Світових Конгресах Вільних Українців, навіть відповідні резолюції схвалено, тепер заповідають, що про це буде мова на чергових нарадах Президії СКВУ 23-го, березня, говориться про це на нарадах Українського Конгресового Комітету Америки і Комітету Українців Канади, тепер голова Союзу Українських Студентських Організацій Америки звернувся в цій справі до всіх Студентських Громад, всі говорять, але — як казав Марк Твейн про погоду — ніхто нічого в цій справі не робить. Мова про пекучу справу Українського Інформаційного Бюра.

Рідко бувають такі дні, щоб наші редакції не одержували багато всіляких пресових повідомлень, пресових бюлетенів та подібних інформацій від прерізних установ, від Білого Дому і Державного Департаменту у Вашинґтоні починаючи, а на всіляких комітетах та більших і менших комерційних підприємствах кінчаючи. Одні видають і пересилають такі пресові повідомлення періодично, інші відповідно до потреби. Добре поставлену пресово-інформаційну обслугу мають також поодинокі етнічні групи, як жидівська, балтійських народів, німецька. А ми все ще тільки говоримо і плянуємо і тільки в рідкі годи спроможемось, звичайно із спізненням, про якусь вістку для преси. Прогалину одного авторитетного нашого Інформаційного Бюра у відповідній мірі злагіднюють принагідні повідомлення „Пресової Служби Закордонного Представництва УГВР" та „Смолоскипу", але їхні повідомлення не охоплюють усіх тих наших справ, про які повинен знати світ.

Вважаємо, що власне цю справу відповідного Інформаційного Бюра саме в теперішніх часах, ми повинні поставити на порядок наших завдань як наглу, поруч оборони людських прав в Україні.

Леонід Полтава

ЧИСТКА В СОВЄТСЬКІЙ АЗІЇ

Зведім докупи кілька фактів.

У червоному Китаї розпочалася нова хвиля „культурної революції" — нова внутрішня „чистка", скерована на зміцнення двох фронтів: внутрішнього і зовнішнього (антимосковського).

„За великий вклад в оборону і охорону державних кордонів СССР та успіхи у військовій і політичній підготові" . . . — Президія Верховного Совєта СССР нагородила орденом „червоного прапору" дивізії на Далекому Сході, які стоять вздовж совєтсько-китайського кордону. Той кордон тягнеться впродовж майже 4,000 кілометрів.

Маршал збройних сил СССР Гречко в найновішому наказі ч. 36 не тільки традиційно закликав „збільшувати обороноздатність СССР", а й твердив, що „імперіялістичні сили . . . готують воєнні авантюри".

За повідомленням „Крищен Сайєнс Монітор", видана 150-тисячним накладом у Москві антикитайська книжка П. Владімірова „Особливий район Китаю в 1942-45 рр." зникла з прилавків впродовж одного дня: її розкупили стривожені москвичі.

Західньонімецький „Шпіґель" у лютому інформував, що у пропагандивній війні між Пекіном і Москвою обидві сторони максимально намагаються використати народи Центральної Азії, які знаходяться на прикордонні обох держав. Москва виявляє турботу навіть за далекий Тибет, бо туди Мао Тсе-тунг наказав перевезти більшість атомової зброї та обладнання з безпосередньо загроженого району поблизу СССР. З китайської сторони впродовж 24 годин денно надаються радіопересилання різними мовами, в тому й українською, „з рамени Українського Визвольного Фронту". Вони призначені головно для вояків совєтської армії — українців, та для майже одного мільйона українських переселенців у Казахстані. У програмах запевняється, що „Ленінська політика", мовляв, розв'яже національне питання, а сучасна московська кліка поневолює Україну так, як колишні московські царі.

В СССР на прикордонні з китайським „братом" вишколюють військові загони підривників, складені з туркестанців. Над вишколом працюють не тільки совєтські генерали, а й китайські перебіжчики. Радіо з Алма Ати інформує уйґурською мовою сотні тисяч уйґурів, які живуть у Китаї (той народ розділений між двома імперіями), що СССР-визвольник уже дозволив створити на його території „Уйґурську Національну Визвольну Раду".

Всі ці наростання „відпруження" не могли відбитись на становищі поневолених азійсько-кавказьких народів у СССР. Дотепер найбільше потерпіла Грузія, Республіка на Кавказі, проти завоювання якого виступав ще Тарас Шевченко. Там під маркою боротьби партії з економічними шкідниками і „тунеядцями", за інформацією в „Крищен Сайєнс Монітор" з 22 лютого, „позбулися своїх постів три четвертих усього складу грузинського керівництва". В Азербайджані, як заявив партійний провідник Седар Алі Алієв, серед студентів різних вищих шкіл завелися корупція і хабарництво, можна було купити за гроші диплом, або вчитися два роки замість трьох і т. п. В самому Баку, столиці Азербайджану, заарештовано у лютому 6 професорів і викладачів у вищих школах, позбавлено права студіювати багатьох студентів, а одного — розстріляно за фальшування документів. Згадана бостонська газета одержала повідомлення від свого кореспондента Ліо Груйлов-а, який побував у Баку, що „в Грузії, Вірменії та Азербайджані відбувається чистка".

У Грузії, під маркою боротьби проти хабарництва, підкупства та фінансових спекуляцій, повідомила згадана газета, виключили з партії 44 секретарів райпаркомів, з усіх 67, 2 обласних партійних секретарів і 10 голів міських рад або їх заступників. За словами московського ґавляйтера в Грузії Е. Чеварнадзе, вони будували „дачі", незаконно присвоювали так зв. соціялістичну власність тощо.

Та чи тільки економіка відіграла ролю в цих арештах? Чеварнадзе визнав, що одна четверта робітників на фабриках у Тифлісі, як показала анкета, не задоволені зі свого знаряддя праці, а 66% висловили незадоволення з усієї міської обслуги: від транспорту до харчівень. Обіцяючи покращати становище, він скритикував програми радіо „Свобода" грузинською мовою, в яких ішла мова про масові заворушення в Грузії, приборкані з допомогою частин совєтської армії. Однак, Чеварнадзе показав і шило з мішка, виступаючи проти націоналізму, який, мовляв, ідеалізує грузинське минуле — коштом нападів на грузинське совєтське сучасне. З тієї нагоди „Крищен Сайєнс Монітор" додав такий коментар свого московського кореспондента: „Націоналізм між неросійськими меншинами в Совєтському Союзі найчастіше скерований проти їх залежности від Росії".

Треба припускати, що сучасна чистка в совєтській Азії є тільки назовні маскованою політичною чисткою. За хабарника ніхто не буде заступатися на Заході . . . Важливо, однак, знати про цей найновіший тактичний маневр Москви.

Знають про нього і в Китаї.

К. Крупський

АМЕРИКАНСЬКА ЖУРНАЛІСТКА ПРО УКРАЇНУ

В американському місячнику „Сан Дієго", що друкується в Сан Дієго у Каліфорнії, вже від кількох місяців друкується репортаж співредактора цього журналу – Ґльорії Селф, про її поїздку до Совєтського Союзу.

До наших рук дісталися частини репортажу четверта і п'ята, що були друковані в числах за грудень минулого року і за лютий цього року, в яких авторка описує її враження з відвідин України. Вона захоплюється Україною, її народом та його культурою, і як бачимо з четвертої частини репортажу, яка майже в цілості присвячена Україні, авторка задала собі чимало труду, щоб поінформувати американського читача про культуру українського народу та подати деякі факти з його історії.

Репортаж Ґльорії Селф п. н. „Дорога до Росії" в кожній частині має інший підзаголовок і в четвертій частині він називається „Мати Україна", а під ним сказано: „Не можна зрозуміти модерної Росії без знання довгої і сумної історії боротьби українців за незалежність".

Четверта частина репортажу починається від того, як група американських туристів (серед яких була також і авторка), прибувши до Києва, пішли до театру на виступ ансамблю співаків і танцюристів із Західньої України. Хоч це було літо в театрі було захолодно бо охолоджувачі, каже вона, в Совєтському Союзі подібно як елеватори — не працюють справно. Тому американські гості (жінки) рішили задержати на собі плащі, не знаючи того, що задержання плаща в театрі там уважається за дуже некультурну поведінку. З цього приводу зчинилась остра суперечка між упорядницею театру і росіянкою Еллею — провідницею Інтуриста. Елля авторитетно обстояла за американськими гостями і ті могли задержати на собі плащі, які їм дуже придалися, бо сиділи в такому місці, де з охолоджувачів віяло „арктичним" холодом.

Перед виступом ансамблю „батьки міста Києва", каже авторка, рішили вручити кожному членові ансамблю малу китицю гладіолусів (косариків) загорнених в целофан. Скоро показалося, що тих квітів не стане всім і з цієї причини наступило мале збентеження. По хвилині мовчазної паніки, на залі кожен намагався не помічати того, що сталося. Щойно після того почалася правдива розвага.

А тепер даймо слово пані Селф:

„Українці — пише вона — мають багату народну культуру, з впливами грецької та інших слов'янських народів, а також мадярів, румунів і турків. В ній є деякі елементи германської і скандинавської культури".

„Кожна частина України має свої народні строї з багатством вишиття. Ансамбль виступив на сцену з великою життєрадістю, як якийсь вибух, і так почався пишний вечір співу і танку. Виконавці часто змінювали костюми, що робили з неймовірною швидкістю. Кожен костюм і прибрання голів були розкішно кольорові, а співи виповняли широкий спектр настроїв. На мене робили захоплююче враження вир спідничок, стяжок і неймовірний подвиг танцювальної майстерности з непослабленої енерґією. На ділі, я була втомлена тільки від спостерігання ще перед закінченням того довгого виступу. Національна українська, а не російська, гордість наповняла атмосферу, з чим я зустрілась перший раз. Коли я попросила Еллі про програму, то вона оправдуючись відповіла, що вона не розуміє української мови. Подібно як білоруська мова, українська мова має багато польських слів і висловів, однак, основні мовні форми розвивались самостійно.

„Я мала враження, що українці гляділи згори на росіян — москвичів, та почувають себе вищими, вони є більше софістикуючими і великоміськими. Думаю, що вони такими є. В них є менше того нереалістичного московського провінціоналізму і більше здібности сміятись, навіть із себе самих. Вони уважають себе окремим від росіян типом і в багатьох аспектах вони є іншими. Москві є тільки 800 років, а початки Києва губляться в камінних віках".

Дальше, на більше, як трьох сторінках авторка подає схематичний нарис історії української державности. Вона добре насвітлює велич Княжого Києва, підчеркуючи факт, що завдяки комунікаційним дорогам, які схрещувались в княжій столиці, Київ культурно був зв'язаний з найбільш передовими країнами того часу, а головно з Візантією, яка сяяла блеском культури та мистецтва. Коротко, але вірно та переконуюче представляє велич і ролю Візантії в тогочасному культурному світі.

Також вірно подає заходи князя Володимира вибрати для свого народу найкращу і найліпшу релігію. Вона підкреслює, що князь Володимир Великий був одружений з сестрою візантійського імператора.

„То був золотий вік обидвох — Києва і Візантії. Далека Москва в тому часі була маленьким селом примітивних хат. Хоч скандинавці називали Київ „матір'ю російських городів", то однак ця назва є більше складною, як виглядає. (Очевидно, авторка зовсім несвідомо плутає терміни „російських" з „руськими", або „Русі" з „Росією", прим. — К. К.). Між Німеччиною і північною Росією, зосередженою кругом Києва, появлялась спільнота — нарід тісно пов'язаний із західніми і північними слов'янами. В тому часі формувались ідеали державної і культурної незалежности в багатьох районах Східньої і Центральної Европи. Ідеали, які не завсіди здійснювались, однак, це є та минувшина — значення національної ідентичности, що походить із середньовікової історії, яка багато разів в пізніших сторіччях драматично впливала на курс подій".

Думаємо, що авторка немов хотіла змістити в короткому вислові процес постання східньослов'янських народів, і тому це її формулювання чи інтерпретація запозиченої гадки про той процес не вийшли ясно. Однак, поза наведеним, всі інші дані про Україну є згідні з правдою, хоч з тексту репортажу виходить, що авторка не знає ні української, ані російської мови, але виходить також і те, що джерелом її відомостей про Україну не були офіційні совєтські джерела. Наприклад, вона пише про Хмельницького як про символ українського націоналізму та каже, що ціллю Хмельницького було вдержати незалежність української державности, а не „об'єднання з братнім московським народом". Мазепа, пише вона, намагався відновити українську державність, а не „запродати Україну Швеції". Ось, що каже авторка про час Мазепи:

„Тоді Україна втратила свою політичну автономію, а відтак, навіть свою назву. Активні намагання здобути свою незалежність почались на початку 1700-их років. Тоді заключено союз зі Швецією, який запевняв Україні незалежність, але Петро Великий виграв війну проти шведів і всі надії на волю України пішли на марне. Шевченко написав поему, яка відобразила попереднє століття словами обвинувачення Петра Великого за те, що той розіп'яв Україну, а Катерину обвинуватив в тому, що вона доконала вдову сиротину".

Вже раніше в статті авторка пояснила те, хто був Т. Шевченко, сказавши, що тепер іменем його називається Київський університет, який належить до найкращих наукових інституцій в Совєтському Союзі. Авторка навіть сама зробила світлину з фронтового будинку університету і помістила її на цілій сторінці з поясненням, що університетський будинок назовні помальований на червоно не з ціллю символізувати комунізм, а тільки, як наслідок однієї події, яка сталася в університеті ще надовго перед приходом до влади комунізму. Авторка згадала також Могилянську Академію кажучи, що її професори і випускники несли освіту у відсталу Московщину.

(Закінчення на стор. 6-ій)

МИСТЕЦТВО ЗБЛИЗЬКА

ОЛЕНСЬКА-ПЕТРИШИН В АМЕРИКАНСЬКІЙ ҐАЛЕРІЇ

Виставка олій і рисунків Аркадії Оленської-Петришин в американській ґалерії Бодлі при Медісон евеню в Ню Йорку це вже п'ята індивідуальна її виставка у цій ґалерії. Олійні твори переважно великого формату, хоч є і кілька менших, та значна кількість прецизно виконаних рисунків пером. Разом виставлено 32 твори. Виставка триває від 26-го лютого до 9-го березня ц. р.

Олійні твори Оленської-Петришин це поетично інтерпретовані вирізки, наче б фраґменти її образотворчої візії, які своєю двовимірною площинністю, зеленими рослинними лябіринтами, напр. „Дощовий ліс", „Листя влітку", „Самотність" чи кілька інших, нагадують версії екзотичного лісу чи джунґлів батька „наївного" мистецтва Енрі Руссо. Очевидячки, вони більш вирафіновані, софістиковані і не мають спонтанности Руссо. Проте, баланс широких площ Оленської-Петришин, їхня співгра, ламання повних кольорів без будь-якого навіть натяку на світлотіні, чи на лагідні переходи барв, надають творам власний вислів.

Твори з фіґуральними мотивами, як наприклад „Портрети", „Любовники" чи „Самотня" або „Мовчанка", кольористично елеґантно стоновані зіставленням великих площ з повтореними одновиразними обличчями фігур, поставлених у фронтальній „як у „Мовчанці", двовимірності („Мовчанка" має через відхилення у позиціях закриваних дівчатами облич деяку глибинність трьох вимірів), хоч і застиглі в безрусі одного моменту, висловлюють своєрідну внутрішню динаміку схопленої миті. Великі олії, як „Дебют" чи „Ляс Веґас", хоч і з одноликими обличчями фіґур, пригадують в дечому, може концептом — людина як частка маси, деякі олійні твори Гніздовського, напр. „Телефоністки у аеропорті" чи декілька інших. Майже усі ці олії Оленської-Петришин викликають деяке враження своєрідної плякатности, проте потрактованої з елеґантним жестом. Звертає на себе увагу, зокрема — велика олія „На пляжі", як добре скомпонована, кольористично лагідніша від інших, з доданням теплих кольорів (переважна більшість праць Оленської-Петришин у зимному кольориті) висловлена з майстерною легкістю, мабуть найкраща олія Оленської-Петришин на виставці.

Також дуже цікаві „Кактуси", хоч їх долішня ліва площа має підкреслену пасивність, а ще цікавіші — скромні, але досконало збалянсовані тихим, холодним кольоритом площ і кинутих на полотно невеликих розпливчастих плям її „Хмари". Зате велика олійна композиція „Наречена" має усі риси вирафінованого модерного і модного сьогодні повторювання „примітивізму" чи спонтанної наївности справжніх „наївних малярів" — самоуків, хоч і як майстерна вона своїм виконанням. Проте автентичні „наївні" — більш переконливі.

Рисунки Оленської-Петришин дуже прецизно й чисто виконані. Вони викликають враження досконалих дереворитів. Особливо цінні й цікаві її рисунки пером з рослинною тематикою, з усіма тими переплетами й кружежем стеблин, листя різних форм і вигадливих квітів а то й плодів, між які іноді помислово вплетені типи, чи радше стереотипи людських облич, ще більш однотипних, аніж у її оліях. „Подмух вітру", „Літо", „Тиша", „Край лісу", „Тропікальна ніч" — чудесні рисунки з поетичною наснагою і точним до презизності виконанням. Ніхто, мабуть, не може заперечити Оленській-Петришин її таланту й великої майстерности у цих рисунках. Є в них і особистість і оригінальність. Все таки один із них, м.ін. дуже-дуже вдалий „Кріз вікно" нагадує вдечому не лиш графічною, хоч технічно зовсім відмінною, сторінкою недалекі тематично дереворізи Якова Гніздовського, але й частково їх настрій. А найбільш індивідуальними попри згадані вже графічні праці з лябіринтною рослинною тематикою, здаються мені „Зимова ніч" і „Перший сніг", суґестивні своєю ніжністю та справжньою, непідробленою поезією. Коли-б Оленська-Петришин зуміла внедовзі знайти щасливу синтезу оцих її рисункових і малярських власних особливостей, охоплених зв'язкою доцільністю творчої композиції, навіть у її площинності (але не плякатній!), й безвальорній техніці „ламання кольорів, це буде не лиш її особистий тріюмф, але й крок уперед в українському малярстві.

Вадим Лесич

П. Заярський

УКРАЇНСЬКІ ПОЛІТИЧНІ В'ЯЗНІ В СПОГАДАХ ІЗРАЇЛЬСЬКИХ ІМІГРАНТІВ

3

Всі ці роки чекає його жінка, яка вміє писати такі листи... Мужність і вірність, підтримка і зрозуміння — цього за гроші не купиш і в притворі не випросиш.... Тоді вона ще не була у в'язниці". Далі А. Радиґін відзначає інші цікаві факти, що характеризують Караванського як сміливу, безстрашну людину, фізично загартовану й духовно незламну. Розповідає Радиґін і про нелюдські муки й страждання, які кати завдають мужньому героєві: „Його кидали в камери до випадкових людей, переважно до кримінальних злочинців. Оце найгірше, що можна було придумати для літератора і наукового працівника. Можна витримати й забути і голод, і судилище, можна працювати в гаморі й махорковім смороді. Але незмірно тяжче бути вдень і вночі оточеним озлобленими й озвірілими від голоду напівлюдьми, з агресивною ненавистю, з войовничим невіглаством людей, які завчасно записали в список ворогів усякого причетного до культури й науки... Нічого жорстокішого й зневажливішого но змогли придумати для цієї людини".

На нелюдські страждання прирекли кати й українського поета Зіновія Красівського. За його патріотичні вірші, каже Радиґін, „чекісти вирішили не тільки приректи Зіновія на повільне умирання, а й кинули тінь на його шляхетну душу — послали в дім божевільних. ... Вони добре знають ціну тим віршам. Добре знають їх правдивість і силу. Якраз тому чесного патріота і великого поета кинули в одну камеру з маніяками й параноїками, хоч ми і вони добре знали, що Зіновій Красівський — душевно-здорова людина серед нас. Він просив мене, щоб його голос почули вільні українці. І я вважаю собі за честь донести його прохання до вас".

Дуже тяжко читати спогади Анатолія Радиґіна про Валентина Мороза, мабуть таки найбільшого українського великомученика. „Валентин Мороз! Кожному українцеві напевно знайоме це прізвище. Мабуть кожний українець за кордоном бачив його портрет. Тепер не вірте тим портретам! Московські жандарми потурбувалися про те, щоб ця людина з тонким інтеліґентським обличчям й розумними очима вже ніколи не була подібна до свого портрета. Худина! Хвороблива і страшна, сполучена із смугастою уніформою, разюче й моторошно нагадує фотографії недобитих жертв Освенціму... Важко було повірити, що це той самий вольовий, темпераментний і мудрий Мороз, якого ми знали з розповідей та з його книжок, цитати з яких дійшли до нас. З його камери часто чути було зойки і галас, туди часто вривалися з тупотінням наглядачі „буцкоманди" — когось кудись волокли...

За кілька місяців я мав вийти з тюрми, тому постійно запитував Валентина, що передати на волю. Він болісно морщився і повторяв, повторяв із настирливою упертістю: „Передайте лиш одне: мене тримають із божевільними, мені створюють постійне пекло!

Намагаються зробити з мене божевільного, такого як ті, кого вкидають до мене. Вони вбивці і людоїди. Я не маю чим дихати!" І так кілька разів тими ж самими словами... Я повторюю: один із найчесніших і найталановитіших українських публіцистів доведений до стану повного знесилення, близького до божевілля. Він зазнає нападів напівзвірів, які цілковито втратили людський вигляд, втратили будь-які національні та соціяльні риси. Ані на один день не припиняються фізичні й моральні тортури Валентина Мороза. Пам'ятайте про це!"

Авраам Шифрін у післяслові до своєї книжки „Четвертий вимір" обурюється, побачивши на Заході „байдужість ситих людей до того, що робиться за колючими дротами Радянського Союзу". Свою книжку А. Шифрін видав лише двома мовами: російською і українською. „Але на Заході, — каже він, — не хочуть друкувати цієї книги: немає ні перекладачів, ні видавництв, які бажали б видати світовими мовами цей крик жаху, щоб остерегти вільну частину людства від реальної небезпеки з боку комуністичних убивць".

А тим часом, зазначає А. Шифрін, „радянські концтабори та в'язниці виповнюються новими жертвами... Панують у таборах давні порядки: голод, цинга й непосильна робота косять виснажених людей... За ці минулі два роки в нещасній країні заарештовано й кинено в пекло таборів ще сотні й тисячі людей, уся провина яких у тому, що вони думають не так, як їхня влада... Я не можу перерахувати всі нові жертви, але поміж ними є мої приятелі: вдруге заарештований Юрій Шухевич — після двадцяти років тюрми ще нових десять років таборів... Заарештовані сотні українських інтелектуалістів, а поміж ними такі герої як Валентин Мороз, Леонід Плющ, Вячеслав Чорновіл, Іван Дзюба, Ніна Караванська - Строката, Іван Світличний..."

І А. Шифрін закінчує свою документальну книгу закликом: „Сьогодні, тепер, у цю ж хвилину, коли ви читаєте ці рядки, в радянських таборах убивають людей. Використайте ж усі засоби, щоб допомогти загибаючим!"

Спогади Авраама Шифріна і Анатолія Радиґіна — це жахливі документи, вірогідність яких не менша, ніж останньої книжки Олександра Солженіцина. Може, прочитавши твір популярного й авторитетного письменника Солженіцина „Захід повірить, нарешті, й іншим очевидцям каґебівських тортур — уже післясталінського періоду, може з більшим довір'ям поставиться й до спогадів - документів Авраама Шіріна та Анатоля Радиґіна й видасть їх світовими мовами.

Але так чи інакше для українців спогади Юлія Марголіна, Ізраїля Клейнера, Авраама Шифріна і Анатоля Радиґіна мають велике значення, так само як велике значення вони мають і для зміцнення дружніх зв'язків і відносин між українським і жидівським народами.

„У нас, як сказав Анатолій Радиґін, подібні цілі — прагнення здобути батьківщину. І у нас спільний ворог"

(Кінець)

ЗВІДОМЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ 1974 Р.

Після закінчення минулого 1973 року, ми без передишки мусіли забратися до нової праці, бо життя не стоїть на місці й ставить свої вимоги. Немає ні одного дня без більших чи менших втрат у членах, тому й конечно відразу братися заповнювати ці нові щілини. Складаючи числовий звіт за перший місяць нового року, згадаймо вислідн минулого року, до якого нав'язуємо нашу цьогорічну працю.

В минулім році ми придбали 4.668 нових членів. Коли взяти до уваги, що ми в ньому придбали кругло пів тисячі членів більше, як в 1972 році й що майже на тисячку ми збільшили „на чисто" число наших членів узагалі й внаслідок того досягнуло й переступило 89,000 членства, то цей рік слід уважати успішним, тим більше, що ми дуже видатно збільшили загальну суму забезпечення членів.

Та на цьому успіху ми не можемо спинитися і мусимо його повторити в цім році, тим більше, що цей рік подвійно важливий, бо є і ювілейним і конвенційним. Й тому ми ще перед його початком поставили собі нову мету для цього року: 6,000 нових членів, а з того половину, тобто 3,000 до часу Конвенції, яка розпочинається 20 травня ц. р. А це число має дати нам змогу покрити всі наші втрати й доповнити загальне число членства УНСоюзу бодай до 90,000 членів. Окрема конвенційна кампанія та нові квоти для Округ і Відділів є засобами в осягненні цього наміченого успіху.

Даючи огляд першого місяця цієї короткої чотиромісячної кампанії, питаємо себе, чи ми виконали в ньому це, що намітили. На жаль, лише частинно. Ми придбали в січні лише 336 нових членів, а це далеко не те, що слід було придбати. Тому берімося до праці, бо часу небагато. Передовсім подбаймо, щоб новообрані конвенційні делегати виконали свій, традиційний і статутовий обов'язок повної активности для добра нашої установи, а мірилом цього є щонайменше виконання своєї „делегатської десятки" членів. Нехай ні один делегат не прибуде на конвенцію без цієї десятки. А хто скоріше виконає цей обов'язок, буде перший пошанований, бо швидко розпічнемо друкувати на сторінках „Свободи" імена й знимки тих делегатів, які вже цей обов'язок вповні виконали. Повторімо старий наш пробоєвий клич „усі як один, усі враз"! Повторім словами і — на ділі!

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У СІЧНІ 1974 РОКУ

Ч. В.	Організатор	Придбано у січні	Сума забезпечення	
	Округа АЛЕНТАВН			
47	Анна Гарас	5	$ 19,000	2 АДД
	С. Гавриш	3	7,000	1 АДД
187	М. Колодруб	2	4,000	
318	С. Саюк	1	5,000	1 АДД
	Разом:	11	$ 35,000	4 АДД
	Округа БАЛТИМОР			
148	Павлина Шнайдер	1	$ 1,000	
280	Михайлина Іванюк	1	1,000	
320	І. Малко	3	20,000	1 АДД
337	В. Притула	4	6,000	
	Разом:	9	$ 28,000	1 АДД
	Округа БОСТОН			
178	І. Тимчишин	1	$ 300	
238	Анна Ремік	1	500	
307	Д. Галонзка	1	1,000	
	Разом:	3	$ [illegible]	
	Округа ЧИКАГО			
22	Олена Олек	4	$ 16,000	3 АДД
51	М. Ольшанський	1	1,000	
106	А. Іванюк	3	2,500	
118	А. Іванюк	2	1,500	
131	Л. Боднар	1	2,000	
157	В. Матичак	2	2,000	
221	Т. Шнікула	2	4,000	
	В. Гандьо	1	5,000	1 АДД
243	В. Турчиновський	1	1,000	
259	Юлія Гутник	1	1,000	
[illegible]	М. Семків	1	1,000	
[illegible]	Т. Івачук	1	1,000	
452	Марія Сребало	1	2,000	
	Разом:	21	$ 39,000	4 АДД
	Округа КЛІВЛЕНД			
112	Марія Капраль	1	$ 2,000	
180	Геновефа Жеребняк	1	1,000	
240	М. Кінічак	7	20,500	2 АДД
	Разом:	9	$ 23,500	2 АДД
	Округа ДЕТРОЙТ			
94	Р. Татарський	3	$ 20,000	2 АДД
146	Г. Корб'як	3	5,000	
165	Марія Пелехата	3	4,000	
182	П. Залуга	2	2,000	
235	М. Бобер	1	1,000	
292	І. Ващук	2	15,000	1 АДД
	П. Федик	1	1,000	
308	В. Лещук	2	8,000	1 АДД
463	В. Король	1	3,000	
	Разом:	18	$ 59,000	4 АДД
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ			
25	Катря Стецюк	3	$ 6,500	
78	М. Жук	1	500	
171	Стела Раен	1	1,000	
287	О. Стецура	1	2,000	
	Разом:	6	$ 10,000	
	Округа МІННЕАПОЛІС			
345	М. Карюць	3	$ 12,000	
487	М. Денисюк	2	6,000	1 АДД
	Разом:	5	$ 18,000	1 АДД
	Округа МОНТРЕАЛЬ (Канада)			
434	Олександра Дольницька	3	$ 7,000	1 АДД
	Д. Попадинець	4	20,000	4 АДД
465	Текля Мороз	7	25,000	3 АДД
471	М. Андрухів	2	6,000	1 АДД
474	Дарія Манило	3	2,000	
492	Марія Юзик	7	15,500	
	Разом:	26	$ 75,500	9 АДД
	Округа НЮАРК			
14	М. Отрок	2	$ 2,000	
37	Ольга Осередчук	2	6,000	1 АДД
	Анна Гнатюк	1	500	
133	Я. Леськів	7	18,000	2 АДД
272	Т. Литвин	4	3,000	
[illegible]	А. Кайбіда	2	30,000	1 АДД
371	Ю. Баранюк	2	6,000	1 АДД
[illegible]	Ольга Калинович	1	1,000	
	Разом:	21	$ [illegible]	[illegible] АДД
	Округа НЮ ГЕЙВЕН			
12	В. Лучкань	1	$ 2,000	
59	М. Галькевич	1	1,000	
101	І. Гулич	2	2,000	
277	Т. Мельник	3	3,000	
387	В. Олійник	1	5,000	
414	І. Телюк	1	1,000	
	Разом:	9	$ 14,000	
	Округа НЮ ЙОРК			
16	М. Москаль	1	$ 1,000	
86	І. Серафин	1	1,000	
158	А. Саноцький	8	27,000	5 АДД
194	Е. Малацький	1	1,000	
	М. Салдан	1	1,000	
200	І. Пригода	5	21,000	1 АДД
204	В. Палідвор	3	3,500	
205	О. Вінник	1	1,000	
210	І. Франко	1	1,000	
267	І. Фліс	6	25,500	5 АДД
325	В. Цюпа	3	3,000	
	В. Шпачинський	1	2,000	
327	А. Коцистанський	1	1,000	
361	О. Карпінський	1	500	
450	П. Дорожинський	1	5,000	1 АДД
	Евстахія Мілянич	3	3,000	
455	Софія Соколишин	1	1,000	
489	М. Шпетко	8	12,000	1 АДД
	Разом:	47	$ 110,500	13 АДД
	Округа НІЯГАРА (Канада)			
416	В. Дідюк	2	$ 6,000	1 АДД
454	Є. Омельченко	4	12,000	2 АДД
458	Д. Пинг	2	10,000	1 АДД
462	Я. Фаренич	3	15,000	3 АДД
	Разом:	11	$ 43,000	7 АДД
	Округа ПАССЕЙК			
42	П. Роловачук	1	$ 1,000	
182	Г. Клименко	1	1,000	
394	М. Романик	2	4,000	
	Разом:	4	$ 6,000	
	Округа ПЕРТ АМБОЙ			
332	К. Мазепа	1	$ 3,000	
342	о. Н. Мелех	1	3,000	
344	Олександра Яворська	2	9,000	1 АДД
349	М. Захарко	1	2,000	
353	В. Оріховський	5	8,500	1 АДД
	Дарія Оріховська	1	2,000	
372	О. Ярема	2	1,500	
	Разом:	13	$ 29,000	2 АДД
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ			
10	К. Хільченковський	2	$ 6,000	1 АДД
83	А. Кушнір	1	1,000	
105	Й. Ракочий	1	1,000	
158	І. Одежинський	3	12,000	
	В. Артимишин	1	5,000	
163	С. Филик	1	2,000	
216	І. Одежинський	5	13,000	2 АДД
268	Е. Барилка	1	5,000	1 АДД
	І. Одежинський	1	1,000	
321	Д. Чук	1	1,000	
339	В. Коруд	3	7,000	
	С. Гавриш	2	8,000	1 АДД
362	Ф. Петрик	1	1,000	
375	І. Данківський	3	20,000	1 АДД
383	О. Хомяк	1	1,000	
424	І. Одежинський	6	7,000	
430	І. Скальчук	1	5,000	1 АДД
	Разом:	34	$ 96,000	7 АДД
	Округа ПІТСБУРГ			
41	М. Степаник	1	$ 1,000	
53	К. Сачко	3	4,000	
63	М. Турко	1	1,000	
161	А. Джула	2	1,500	
276	С. Іваницький	2	2,000	
481	М. Сивий	1	5,000	1 АДД
	Разом:	10	$ 14,500	1 АДД
	Округа РОЧЕСТЕР			
217	Т. Кубарич	3	$ 2,500	
285	А. Скібіцький	2	2,000	
316	В. Гавриляк	1	5,000	1 АДД
343	Марія Сверида	3	2,000	
367	В. Попович	3	7,000	1 АДД
437	М. Малинівський	2	10,000	1 АДД
	Разом:	14	$ 28,500	3 АДД
	Округа ШАМОКИН			
7	Олена Словік	1	$ 5,000	
78	І. Петрунцьо	2	2,000	
90	С. Седор	2	3,000	
	Разом:	5	$ 10,000	
	Округа СИРАКЮЗИ-ЮТИКА			
121	В. Кобіто	3	$ 6,000	
	Округа ТОРОНТО (Канада)			
49	В. Дідюк	10	$ 21,000	2 АДД
402	Я. Бурій	3	7,000	1 АДД
408	І. Курман	3	11,000	2 АДД
436	П. Вербовецький	5	17,000	3 АДД
441	Д. Заневич	2	10,000	2 АДД
464	М. Хомяк	3	11,000	1 АДД
478	М. Опольно	2	10,000	
	Разом:	28	$ 87,000	11 АДД
	Округа ТРОЙ			
13	П. Шевчук	3	$ 9,000	1 АДД
191	Р. Колодій	2	2,000	
266	В. Варшона	1	2,000	
	Разом:	6	$ 13,000	1 АДД
	Округа ВІЛКС БЕРІ			
30	Р. Дяків	1	$ 1,000	
169	В. Стефурин	2	6,000	
	Разом:	3	$ 7,000	
	Округа ВІННІПЕГ (Захід Канади)			
421	В. Корчинський	1	$ 1,000	
502	Д. Марцінюк	5	13,000	
	Разом:	6	$ 14,000	
	Округа ВУНСАКЕТ			
73	Д. Василик	1	$ 1,000	
	Округа ЯНГСТАВН			
140	І. Сенич	3	$ 5,000	
230	П. Лішак	2	7,000	1 АДД
	Разом:	5	$ 12,000	1 АДД
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА			
11	І. Сціпений	1	$ 5,000	1 АДД
257	П. Сильчак	1	1,000	
417	І. Цибрівський	1	500	
467	Т. Валька	2	6,000	1 АДД
486	Я. Блищак	3	15,000	3 АДД
	Разом:	8	$ 27,500	5 АДД

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У СІЧНІ 1974 РОКУ

П. Ч.	Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у січні	Разом у 1974 р. суму	На АДД
	Область С. ГАВРИША				
1	Філядельфія, Па.	37	34	$ 96,000	7 АДД
2	Нюарк, Н. Дж.	22	21	65,500	5 АДД
3	Перт Амбой, Н. Дж.	12	13	29,000	2 АДД
4	Алентавн, Па.	12	11	35,000	4 АДД
5	Валтимор, Мд.	9	9	28,000	
6	Джерзі Сиҭі, Н. Дж.	11	6	10,000	
7	Шамокин, Па.	21	5	10,000	
8	Пассейк, Н. Дж.	7	4	6,000	
9	Вилкс Бері, Па.	9	3	7,000	
10	Скрентон, Па.	9	—	—	
	Разом:	149	105	$ 286,500	19 АДД
	Область Округ: ІЛЛИНОЙ, МІЧІГЕН і ОГАЙО				
1	Чикаґо, Ілл.	35	21	$ 39,000	4 АДД
2	Детройт, Мич.	20	18	59,000	4 АДД
3	Клівленд, Огайо	20	9	23,500	2 АДД
4	Янгставн, Огайо	9	5	12,000	1 АДД
	Разом:	84	53	$ 133,500	11 АДД
	Область В. ОРІХОВСЬКОГО				
1	Ню Йорк, Н. Й.	34	47	$ 110,500	13 АДД
2	Рочестер, Н. Й.	9	14	28,500	3 АДД
3	Трой, Н. Й.	7	6	13,000	1 АДД
4	Сиракюзи-Ютика, Н.Й.	13	3	6,000	
5	Воффало, Н. Й.	10	—	—	
	Разом:	73	70	$ 158,000	17 АДД
	Область ОКРУГ НОВОЇ АНГЛІЇ				
1	Ню Гейвен, Конн.	19	9	$ 14,000	
2	Бостон, Масс.	5	3	2,000	
3	Вунсакет, Р. Ай.	6	1	1,000	
	Разом:	30	13	$ 17,000	
	Область В. ДІДЮКА (Східня Канада)				
1	Торонто, Онт.	25	28	$ 87,000	11 АДД
2	Монтреаль, Квібек	9	26	75,500	9 АДД
3	Ніяґара, Онт.	9	11	43,000	7 АДД
	Разом:	43	65	$ 205,500	27 АДД
	Захід Канади	19	6	$ 14,000	
	ОКРУГИ в ЗСА (без обласних організаторів)				
1	Піттсбург, Па.	19	10	$ 14,500	1 АДД
2	Міннеаполіс, Мінн.	7	5	18,000	1 АДД
3	Центральна	6	—	—	
4	Ст. Луіз, Мо.	7	—	—	
	Разом:	39	15	$ 32,500	2 АДД
	Необ'єднані Відділи	20	8	$ 27,500	5 АДД

ЯРОСЛАВ ПАДОХ,
головний секретар

День уродин Їх Блаженства Патріярха Йосифа І у Філядельфії

Філядельфія. — Заходами Філядельфійського відділу Т-ва за Патріярхальний Устрій Української Католицької Помісної Церкви, відзначено в неділю 17-го лютого ц. р. день Уродин Первоієрарха Української Католицької Помісної Церкви, Їх Блаженства Патріярха Йосифа І.

Церкву Христа Царя заповнили вщерть миряни, а зокрема велика кількість молоді. Члени Пласту філядельфійської Станиці, від найменших до найстарших, зодягнені в однострої взяли масову участь.

Прапороносці Пласту та СУМА, під час Служби Божої в намірені Первоієрарха, тримали почесні стійки.

До Служби Божої в намірені Дорогого Ювілята о 12-ій год. в полудне стали три священики: о. парох В. Головінський, о. С. Дашо та о. М. Канаван. Недавно створений церковний молодечий хор братства св. Андрея під керівництвом проф. Анастазії Жилавої, під час відправи співав церковні і релігійні пісні.

Проповідь, з підкресленням терпінь та заслуг Дорогого Ювілята та обставин і трудноців, в яких працював і далі мусить працювати наш Патріярх, виголосив о. проф. С. Дашо. Отець парох В. Головінський провів молитву-прохання до Матері Божої про Її заступництво, опіку та допомогу нашому Ювілятові-Патріярхові в його змаганнях за Божі і людські права для Української Церкви і Народу.

Після Богослуження, в церковній залі відбулися святочні сходини мирян для вшанування Уродин Їх Блаженства. Понад 500 осіб, в тім велика кількість молоді, взяли участь у цих сходинах.

На тлі сцени, удекорованої великим портретом Блаженнішого Патріярха Йосифа та квітами, пишався золотий напис „На многая літа Патріярхові".

По молитві, яку провів о. проф. С. Дашо, сходини відкрив голова філядельфійського відділу Т-ва за Патріярхат УКПЦ інж. Володимир Медуха, який коротко з'ясував значення пошани Первоієрарха Йосифа І. Рівночасно він закликав не лише славословієм, але практично та масово допомагати Дорогому Ювілятові в зреалізуванні його ідеї та далекосяглих і спасенних задумів.

Головне Святочне Слово „На шляху до Помісности" виголосив дійсний член НТШ і УВАН, діяч патріярхального руху, пл. сен. проф. д-р Олекса Біланюк. Доповідач вказав на важливість і ролю українців в діяспорі, зокрема молоді, в затриманні своєї національної ідентичности, зазначуючи, що ми мусимо здобувати наші права власними силами. Доповідач насвітлив особу його Блаженства, як символ безустанної боротьби за самозбереження української Церкви і Народу, протягом цілого його життя.

У мистецькій частині свята співав молодечий хор братства св. Андрея під керівництвом проф. Анастазії Жилавої. При акомпаньяменті Романа Процика хор виконав „Буде Ім'я Господнє", та Д. Бортнянського — „Як славен Ти єси" і „Яко похвала Ти єси". Учениця середньої школи, Наталка Турченюк продеклямувала вірш „Борцеві без меча", а учениця Наталка Ковалишин та хор виконали літературний монтаж „На пошану Первоієрархові". Виконавців нагороджено довготривалими оплесками.

Закінчено свято відспіванням Многоліття Дорогому Ювілятові та молитвою, яку провів о. парох В. Головінський.

Радіогодина відділ Т-ва за Патріярхат „Голос Мирян" у Філядельфії заздалегідь передавала вістки про ці святкування, як рівнож часописи „Свобода" і „Америка" помістили окремі повідомлення в цій справі.

Пані з Жіночої Секції при Відділі, приймали учасників цих святкувань перекускою.

В. М.

Лікар, громадянин, книголюб

(Пам'яті д-ра Григорія Дмитрова)

8 серпня м. р. несподівано помер д-р Григорій Дмитрів.

Родився він під селянською стріхою 1896 р. в селі Черче Рогатинського повіту. Змалечку відзначався здібностями до науки, вже в 2-ій класі читав газети селянам. Місцевий священик до батька сказав: Якби я мав такого сина я б ради нього останню сорочку продав, щоб дати йому освіту.

Батько, побувши в війську усвідомив, що значить наука і намагався дати дітям освіту, продаючи частинами свою землю. Послав Гриця до гімназії в Рогатині, опісля у Львів. Тому, що на науку Гриць не потребував часу, то він багато читав позашкільної літератури. Коли одного разу учні, після суперечок пішли до учителя і запитали, чи правду каже Дмитрів, що Лютер був християнин, то учитель відповів: „Все, що каже Дмитрів, це правда". В гімназії належав до гуртка, який видавав напівлегально рукописний журнал. За те що був перейнятий ідеями Франка, його виключили на півроку з гімназії. Матуру він склав пізніше у Відні.

Під час І світової війни родину евакуювано під Відень. Там на донос однієї польки, що Григорій Дмитрів є нібито російський шпигун, його заарештували і він пробув у Талергофі під арештом 2 місяці. В 1915 р. його покликано до війська. Спочатку був у школі офіцерів, опісля був на італійському фронті, де попав у полон. Перебуваючи в полоні протягом двох років вивчав право. По закінченню війни поїхав до Праги і вступив до Празького університету, на медичний факультет, бо вважав, що, в цьому фаху, може бути найбільш корисним людям. Будучи ідейним Франківцем. Він все життя служив своєму народові!

Повернувшись до Галичини, мусів нострифікувати свій диплом у Варшавському університеті, а згодом, ще поїхав до Парижу на курс рентгенології. Далі працював лікарем в Рогатині і займався громадською роботою в „Просвіті".

Любитель книжок, створив велику бібліотеку з різних мов, крім медичної літератури, історії і філософії. В 1936 р. написав брошуру „Расизм як ідеологія" з підзаголовком „На чім основується гітлерівська ідеологія". В ній подано багато роздумувань багатьох філософів. Ті думки ще свіжі й сьогодні.

Осуджуючи нацизм, як ідеологію д-р Дмитрів водночас осуджував і „правовірних" марксистів, які ідеологічно дуже тісно споріднені з гітлерізмом, фашизмом" (ст. 55). Коли 1939 р. прийшли до Галичини большевики, знайшлись „приятелі" які ту брошуру передали місцевому комендантові. Почалось допити тільки, мабуть, людське і національне сумління коменданта дозволило д-р Дмитрову втекти за Сян. У 1941 році д-р Дмитра арештувало Гестапо і просидів в тюрмі 7 місяців. Життя висіло на волоску і тільки наладнані зв'язки допомогли перевести його, до кримінальних, і його нарешті звільнили.

У 1949 р. приїхав д-р Дмитрів до Рочестеру і після складення іспиту відкрив лікарську практику, де 20 років побували у нього тисячі вдячних пацієнтів. Д-р Дмитрів не був грошоробом, а був лікарем в повному змислі цього слова. У випадку складної діягнози хвороби користувався масою медичної літератури на семи мовах. Крім лікарської практики д-р Дмитрів мав „габі" читати з різних ділянок: суспільствознавства, політики, історії, культури, філософії, мови і інших, включно до релігійних питань і вищої математики.

Д-р Дмитрів міг одноразово слухати беседу і читати. Читаючи, підкреслював трьома кольоровими олівцями в залежності від змісту. І хоч бібліотека не була строго упорядкована за відділами і авторами, але д-р Дмитрів завжди легко знаходив потрібну книгу. Бібліотеку згідно зі заповітом передано до Катедри Українознавства при Гарварді.

Д-р Дмитрів дуже прислужився для організації Кредитової Спілки в Рочестері. У 1953 р. він був одним з тих, що підписали чартер, також він переклав статут на українську мову і був на початку членом Контрольної комісії та провадив широку пропаганду серед українців. У жовтні 1973 р. Українська Кредитова Спілка відзначала 20-річчя. На обкладинці виданого квартальника є фото д-ра Дмитрова серед тих, що підписали чартер, але в тексті ні єдиним словом не згадали про нього як покійного. За те вдячні пацієнти і приятелі в пам'ять д-ра Дмитрова склали на УВАН 230 дол. та на фонд українських дітей в Бразилії 40 дол.

Д-р Дмитрів понад все любив Европу і майже щороку їздив туди. І хоч останній рік його дружина відмовляла, від подорожі але таки поїхав, мабуть, для того, щоб там померти. Похований на українськім православнім цвинтарі св. Андрея у Бавнд Бруку.

Ілля Демиденко

У Кордобі продовжуються зудари між правими та лівими пероністами

Кордоба, Арґентина. — Майже тиждень після бунту поліцаїв правих політичних переконань, у провінції та місті Кордоба продовжуються зудари між правими пероністами з одного боку та лівими пероністами й марксистами з другого. На вулицях цього другого за величиною міста Арґентини можна бачити молодих узброєних хлопців із жовтими пов'язками на руках, які заявляють, що вони допомагають поліційним чинникам вдержувати порядок. Часто чути постріли з рушниць та револьверів. Від початку бунту поліції, який розпочався в середу, 27-го лютого, згинуло 7 осіб. В середу минулого тижня поліцаї арештували та держали до п'ятниці, як закладників, губернатора Рікарда Обреґона Кано, заступника губернатора Атілія Льопеза та коло 80 їхніх дорадників і членів провінційної леґіслятури. Збунтовані поліцаї, до яких прилучилися члени правих профспілок й інші праві пероністи, твердили, що губернатор Обреґон та його підвладні й дорадники є марксистських переконань і тому мусять зрезиґнувати із своїх постів.

Фонд ім. В. Доброліжа осягнув 2.500 дол.

Едмонтон. (Я. С.) — Створений минулого року Фонд ім. Вадима Доброліжа, для вшанування св. п. мистця, осягнув суму 2.500 дол. Відсотки з цього капітального вкладу будуть призначатися для нагород і стипендій тим, що вивчають українське мистецтво, влаштовують виставки мистецьких творів чи популяризують наше мистецтво в будь-якій формі. Метою комітету, що займається Фондом ім. В. Доброліжа, є збільшити непорушний вклад бодай до 7.500 долярів, щоб річна стипендія чи нагорода становила приблизно 500 дол. (мінімальна оплата навчання в університеті за один академічний рік). З огляду на важливість фонду комітет звертається до українського громадянства Канади та Америки надсилати свої щедрі пожертви на адресу голови комітету: W. Dobrolige Memorial Found c/o W. Krawetz — 14623 — 91 st. Ave., Edmonton, Alberta, Canada.

Імена жертводавців будуть опубліковані в монографії, присвяченій мистцеві В. Доброліжеві, що тепер підготовляється до друку. Комітет підготовляє також велику виставку творів мистця на осінь 1974 року.

У 82-гу річницю уродин Патріярха Йосифа I

По всіх українських скупченнях відзначено 82-гі роковини уродин нашого Патріярха, який стоїть у проводі затяжної боротьби за права Української Католицької Церкви.

Рівнож і Боффало — знане з дуже активного Відділу Т-ва за ПУУКЦ, який зумів досі зібрати понад 20 тисяч долярів на Патріярший Фонд, який склав свої датки на обладнання гуртожитку при храмі св. Сергія і Вакха в Римі, який пам'ятає про всі інші збірки як також видання Українського Католицького Університету.

В неділю 17-го лютого 1974 р. миряни взяли масову участь у Службі Божій в каплиці Матері Божої та просили Всевишнього про силу та здоров'я для нашого Патріярха. Члени Управи Відділу збирали на листи „Дар Любови", який свідомі миряни охоче складали, купували пропам'ятні відзнаки, а попередньої неділі мали нагоду одержати пропам'ятні коверти з привітами для Блаженнішого Патріярха. Кожний жертводавець є свідомий того, що й він дає цеголку до великої будівлі, яку реалізує в „Українському Римі" Достойний Соленізант, де вже стоїть Собор Святої Софії, Український Католицький Університет та Храм св. Сергія і Вакха з чудотворним образом Жировицької Божої Матері.

По полудні понад 80 учасників святочних сходин у шкільній залі при 995 Фільмор вислухали доповідь про нашого Соленізанта та про стан Української Католицької Церкви, яку виголосив голова Т-ва за ПУУКЦ д-р Мирослав Навроцький з Філядельфії. Опісля приявні слухали рецитації знаної артистки Ірини Лаврівської, яка по-мистецьки передала вірш Романа Завадовича: „Борцеві без меча", який так вірно та правдиво схарактеризував того, що пройшовши довгий шлях страждань, стоїть сьогодні у проводі нашої Церкви. Остання стрічка, це неначе заклик до нас усіх та невгнута постанова відданих справі мирян:

. . . Допоможім його
героїській жертві,
Постійно з ним
за правду і за честь,
Щоб на престолах
предківської Церкви
Замерехтів нам
патріярший хрест . . .

У програмі були ще пісні награні на магнітній стрічці у виконанні хору „Прометей" при парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаго під проводом Романа Андрушка.

Із практичним підходом виступив сеньйор боффалівських громадян дир. Степан Шипилявий, який на основі статистики і можливостей нашої жертвенности з'ясував справу організації Патріяршого Фонду. Він доказав, що якщо ми всі дамо лише по пів процента наших річних заробітків, то зможемо створити тривку матеріяльну базу нашої Помісної Церкви.

Місцевий Відділ видає точні зіставлення та розчислення із зібраних грошей, які поштою одержують всі жертводавці.

Висвітлено прозірки із святкувань, які відбулися в листопаді, в Римі 1973 р. У зв'язку з перенесенням мощів Митрополита Й. Сембратовича і 350-річчя смерти свщ. Йосафата. Відспіванням „Многоліття" закінчено відзначення уродин Патріярха у нашій громаді, яка побіч зацікавлених мирян має і тих, яких байдужість чи несвідомість не спонукує бути там, де твориться наше життя, де вимагається, щоб кожний стояв на сторожі нашої Церкви і Народу.

Приявні мали нагоду оглянути виставку експонатів зв'язаних із особою і працею нашого Патріярха, поговорити на тему проблем нашої Церкви з головою Т-ва за ПУУКЦ і членами Управи Відділу. Залю прикрашено декорацією із портретом Патріярха роботи маестра Маріяна Борачка.

О. Б.

Український Вільний Університет у німецькому телебаченні

Мюнхен. — 5 лютого ц. р. передала 2-га німецька телевізийна програма цікавий фільм, присвячений проблемі емігрантів. Фільм накручено у зв'язку із актуальною проблемою приїзду до Німеччини кількох сотень емігрантів із Чілі, при чому пересічний німецький громадянин питається про доцільність того кроку уряду, призначеного дещо „на експорт". Річ у тому, що серед тих емігрантів, які приїхали у Чіле підготовляти комуністичну революцію.

Після упадку президента Аленде, всі вони повинні були повернути до країни походження, а не переїздити до Европи, де можуть продовжувати диверсийну діяльність. З цього приводу ведеться навіть дискусія між урядовими чинниками й опозицією, і ця дискусія була частково представлена у фільмі. Як речник опозиції виступав м. ін. баварський міністер внутрішніх справ д-р Бруно Мерк, який вказував, що Баварія просто „перенаселена" емігрантами із Сходу (тепер приїздять сюди масово переселенці із Польщі), і тому вона не має місця для чілійців.

Цю проблему на фільмі передавано із максимальною об'єктивністю, і на тлі актуальної еміграційної проблеми згадано також давну еміграційну проблему з після-воєнних часів, і пізніші еміграційні хвилі, наприклад чехів після 1968 р. Чехам був присвячений м. ін. і перший кадр тієї частини, і там представлено свято на пошану студента Паллаха ,що як живий смолоскип нагадуватиме на віки змагання чехів до повної самостійности. З інших груп показано ще угорців із їхньою гімназією. Переходячи до українців, репортер зупинився виключно на УВУ і на братніх установах у Домі Української Науки. Глядачі мали змогу побачити сам дім, гарний вхід до нього із вестибюлем, в якім приміщені видання УВУ. У викладовій авлі — поруч із відомою емблемою — можна було оглянути таблиці із афішками- повідомленням про імпрези УВУ, які відбулися в останньому році у інших університетах. При розповіді про історію УВУ підкреслено його теперішній поновний зріст, коли студенти знову досягли в останнім році числа 152 осіб. Коментатор згадав, що федеральний уряд в Бонн доволі драстично скоротив допомогу для українських наукових установ, — зрештою у вислідї загальної політики, застосованої до всіх еміграційних груп з часів після війни. Коротко зупинився оператор на кількох керівниках Дому Української Науки, і поруч із ректором УТГІ, проф. д-ром Р. Єндиком, та деканом філософічного факультету УВУ проф. д-ром О. Кульчицьким, сфотографував ректора проф. д-ра В. Янева, з яким керівник екіпи мав коротке інтерв'ю. Проф Янів підкреслив в інтерв'ю фальшиву картину, яку мають господарі країни про емігрантів, уявляючи їх як авантурників („із ножем та револьвером"), хоч насправді більшість емігрантів намагається здобути у країнах вільного світу довір'я до країн походження, — дбаючи насамперед про розвиток культури та поширюючи культурні зв'язки. Частина, присвячена українцям, кінчалася одним кадром із „Дому зустрічі" із прийняття на пошану Ректора УВУ у його 65-ліття. Знайомі німці коментували на другий день фільм, що мовляв, з нього вперше могли побачити частину змагань українців за свої права.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Нова традиція

Про імпрези, концерти, театральні вистави, національні свята можна писати рецензії, звіти, можна писати й спомини. Тих кілька думок, що їх підсувають мені Різдвяні Зустрічі влаштовувані щороку Союзом Українок Америки — точніше його 28-им Відділом на місто Нюарк-Ірвінгтон — не належать до жадної з тих категорій. Це тільки думки, рефлексії.

Різдво свято надії, радости, церковних відправ, родинних з'їздів, урочистих настроїв. Свято, яке українська народна стихія прикрасила старинною відновленою християнським змістом, колядою. Каже поет-письменник Роман Володимир:

„З Різдвом Христовим пробуджується невинне дитинство, проростає у відроджену течію молодости, взиває до кращого, світлішого буття, ще раз дає нагоду до гідного існування."

Різдво це теж час, коли безродинні люди відчувають з подвійною силою свою самоту, коли посилюється туга за рідними, за своїм гуртом, за звуками коляди, що її вони чули колись у їх ранніх, чи молодих роках і коли навіть спомини стають більш яскраві.

У таку настроєво-святкову пору з допомогою приходить 28-ий Відділ СУА, влаштовуючи в половині грудня Різдвяну Зустріч. Приходить дружньо, радий привітати не тільки своїх членок з їхніми родинами, але й всіх членів своєї громади взагалі, без різниці поглядів, чи віровизнання, професії, чи зацікавлень.

Як у кожному випадку так і тут, не всі з однаковим настроєм приймають повідомлення про день Різдвяної Зустрічі. Не всім може й відомо, що її ідея святково-родинна єдність громадян. Іншим знову здається, що такі зустрічі у святковому часі непотрібні, бо існує традиційна Вечеря, що її знають під назвою „Просфора". Ще інші, обтяжені родинами, зайняті та стурбовані своїми справами не знають навіть, як може тяжіти самота взагалі, а в святковому часі зокрема. Правдоподібно їм навіть не спадає на думку, що в те „Свято дарування" — як окреслює Різдво світ, у якому тепер живемо — вони могли б зробити майже що безкоштовний, але цінний дарунок — прийти на Різдвяну Зустріч. Прийти і побільшити гурт присутніх, зміцнити святково-родинний настрій та відродити в душі отих безродинних віру, що серед своєї численної громади, у те велике Христове Свято вони таки не будуть самі . . .

На Різдвяній Зустрічі 28-го Відділу СУА під сьогоднішню пору немає обмінювання дарунками. Зате є для всіх спільний, для всіх однаковий дарунок — програма вечора. Вона не запланована як концерт, чи вистава, на які гострять свої пера рецензенти. І не є вона парадою початківців, на якій треба вибрати нові таланти. Її головне завдання створити родинний настрій, нагадати старшим та повчити молодших про давні різдвяні традиції України. З тією метою Управа 28-го Відділу вже від кількох років просить до участи шкільну молодь, членів молодечих організацій, як Пласт, чи СУМА та заслужених виконавців мистецького світу, і в той спосіб, крім родинного настрою вносить ще свого роду єдність поколінь.

Звичайно, що неможливо обговорювати на одному рівні виступи учнів і тих, що стоять на щаблі мистецького виконання (Валя Калин-Магет, Таїса Богданська). Все ж було б несправедливо не згадати програми вечора, її виконавців і всіх тих, що не жалували ані часу, ані труду та якоюсь мірою причинилися до успіху Різдвяної Зустрічі, що відбулася 16-го грудня 1973 року.

І так:

Лідія Гладка — голова 28-го Відділу — вступне слово.

Таїса Богданська — пресова референтка — провід вечора.

Марія Робак — культурно-освітня референтка — доповідь: колядки та коляди; Ліда Гнат, Василько Ковар, Орест Пенцак, Ірина Турянська, Надя Яворська — учні 6-ої кляси української католицької школи св. Івана Хрестителя, виконавці сценки Лесі Храпливої „Свят-Вечір".

Пластуни та сумівці, як колядники.

Люба Лобур — учителька 6-ої кляси тієї ж школи, Марія Робак — учителька української мови тієї ж школи — підготували з дітьми сценку.

Володимир Бакум, Юрій Бакум, Богдан Бакум, Андрій Бакум — струнний квартет братів-учнів середньої школи, які виконали В'язанку Колядок та Народних Пісень, що її підготував: Рафаель Венки — професор скрипки УМІ.

Валя Калин-Магет — відома акторка — мелодеклямація Богдана Лепкого „На Свят-Вечір".

Таїса Богданська — професор УМІ — підбір музики та її виконання.

Юлія Добош — заступниця голови 28-го Відділу СУА — закриття програми та запрошення до традиційної кутї, яку поблагословив о. Михайло Перетятко, сотрудник української католицької парохії в Нюарку.

Поза програмою в підготовленні імпрези брали участь: Марія Длябога, Люба Винарчук, Наталія Загайкевич — господарські референтки.

Стефа Луків, організаційна референтка, Ефрозина Мартинець, Марія Гординська, виховна референтка, Софія Панас, бібліотекарка, — прикрасили залю вишивками, ляльками в народній ноші, ялинкою.

Олександра Назарук, фінансова референтка — каса.

Ася Лисинецька, Ірина Небелюк — імпрезові референтки, що відповідали за цілість імпрези.

За кожним прізвищем, за кожною точкою програми слідно великий вклад праці та солідну підготову. У цілому тільки дружня співпраця між Управою та членками, прізвища яких тут не згадано, могла створити родинно-святкову атмосферу Зустрічі.

У суспільному житті постійно народжуються, перехрещуються, доповнюються якісь течії — корисні для загалу, або шкідливі. Людина — і громада — мусить постійно народжуються, перегну перед злом, на використання того, що добре. На жаль, чи на щастя ми, люди, не є, як ті бджоли, що від сторіч будують свої вощини незмінною технікою, завжди однаково наповнюють їх медом, виводять нові рої. Але й вони вміють боронити свого доробку, що його, власне кажучи, громадять з інстинктом самозбереження. Людина не може спинюватися на одному роді будівництва, постійно мусить оглядатися за новим середником пересування, шукати нових мистецьких виявів, систем, нових традицій тощо. Ми всі з бігом років змушені змінювати свої звички, дії, потреби, зацікавлення. Різдво повертає наші думки до того, що найважливіше в житті людини — духового змісту існування.

Дарія Ярославська

Голда Меїр поновно намагається сформувати уряд

Єрусалим. — Під натиском керівництва своєї партії, Голда Меїр, яка вже відмовилася від формування нового ізраїльського уряду, поновно погодилася розпочати заходи в цьому напрямку і створити коаліційний уряд. Повідомляючи про таке своє рішення і відкликаючи свою резиґнацію, Голда Меїр визначила для себе час 48 годин, упродовж яких вона має сформувати уряд, або остаточно зрезиґнувати з дальших заходів.

Перший спільний вечір випускників Курсів Українознавства в Монтреалі

Існують у нас трудні традиційні проблеми, які ми починаємо ліквідувати, без особливих труднощів. Визбуваємося передусім накинених нам колись непрошеними нашими піклувальниками і отрясаємося з мертвих суґестій. Нехай, що тут то там, ми все ще хилитаємося, не здатні на самостійні рішення, але назагал треба признати, що відбувається певне протверезіння в лоні нашої української громади на чужині. Переконливо це ілюструють конкретні події от хоч би такі, як спільний вечір випускників курсів українознавства, влаштований 17 листопада ц.р. в Монтреалі усіма чотирьома курсами, православними і католицькими, а саме: Курсами Спілки Української Молоді, ім. Т. Шевченка, Курсами ім. Митрополита А. Шептицького, Курсами Собору св. Софії та Курсами Українського Національного Об'єднання.

Залю готелю „Ріццо" заповнила приблизно півтисячна громада учасників, цебто абсольвентів і абсольвенток, батьків та гостей. Основною подією вечора була роздача свідоцтв та нагород випускникам названих курсів.

Програму вечора, інформаційним словом, відкрив П. Коваль, голова шкільної референтури СУМ-а і передав провід програми М. Р. Дзюбі, колишньому абсольвентові одного з курсів.

На вступі от. І. Куташ, парох собору св. Софії, провів молитву. Роздачу свідоцтв і нагород попередили промови педагогів.

Керівник програми М. Р. Дзюба запросив до слова о. Куташа, голову місцевого КУК Т. Цехмістра і директора М. Андрухова. Тоді наступила роздача свідоцтв і нагород випускникам - відмінникам. Нагороджені одержали цінні подарунки, такі, як люксусово видана „Історія української культури", „Енциклопедія для молоді", „Нарис історії України" Д. Дорошенка, „Укр. церква між сходом і заходом" Лужницького, „Українська музика" А. Рудницького, Монографія мистця А. Петрицького, „Подорожі Блаженнішого", „Сурма-ліра" Співаник і т.п. Назагал роздано біля 20 нагород, уфундованих колишніми курсантами та місцевими українськими кредитовими касами — вельми похвальна і варта відзначення ініціятива.

По роздачі свідоцтв та нагород заключне слово виголосив директор Р. Брикович в імені учителів, а від духовників о. декан А. Цимбалістий.

Усі промови були змістовні і оригінально продумані, але сенсацію викликало слово подяки, яке виголосив абсольвент курсів ім. митр. А. Шептицького Петро Гуменний, що визначилось рівнем думки і стилістичною красою.

Цей юнак — рішуче непересічна індивідуальність і якщо число таких абсольвентів у наших курсах українознавства зросте, в нас не буде журби за майбутнє української громади, поза межами України.

Навіяне реалізмом було слово мґр. Кулицького, що промовляв в імені батьків цьогорічних випускників.

Офіційну частину програми закінчено молитвою, яку провів о. декан А. Цимбалістий, молитвою його власного укладу.

За головним столом, крім обох пан-отців, що промовляли — репрезентуючи обидві наші церкви, сиділи директори всіх згаданих курсів: Микола Андрухів, Роман Брикович, Богдан Кошарич і Василь Мельник та опікуни випускних клясів: Василь Герич, Ольга Гуменюк, Галина Кошарич і Степан Маєр.

Згідно з домовленням в цім році господарем випускного вечора, були курси при СУМ, наступного 1974 р. будуть курси ім. митроп. А. Шептицького, а згодом по черзі два останні.

По офіційній частині вечора розпочалася розвагова частина під звуки оркестри „Чорноморці". До диспозиції приявних приготовили пані з ланки СУМ-а добірний буфет. Дохід з цього вечора призначено на будову дому молоді в Монтреалі.

В. Г.

Нове число „Екрану"

Вже появилось нове число „Екрану" 71-72, останнє за минулий рік. Ілюстроване воно, як звичайно, численними фотами з великої маніфестації українців, що відбулася в Торонто під час Другого Світового Конґресу Вільних Українців в залі ди Мейпл Ліф Гарденс в неділю 4 листопада м. р. Ілюстроване воно також фотами з перебігу Світового Конґресу, його сесій і бенкету, зустрічей в Оттаві із посадником міста Торонто, фотами Світового З'їзду Українських Журналістів, Другого Світового З'їзду Українського Визвольного Фронту, Світової сесії СФУЖО. Друга сторінка є призначена пам'яті гетьмана Павла Скоропадського в 100-річчя його народження. Для Українського Вільного Університету, для відзначення проф. Гнаної таблиці 12 серпня м. р. в церкві св. Варвари у Відні в 50-ліття його ювілею та для відзначення проф. Пнатишина і хору св. Варвари призначено світлини з виступу ансамблю Вірського у Відні, Богданові Лепкому та його братові Львові про походження пісні „Журавлі" також приділено належну увагу, як і видатному скульпторові Григорієві Крукові з нагоди його побуту в Торонті.

На сторінках журналу є подані докладні інформації про четвертий Літературний Конкурс Українського Літературного Фонду ім. І. Франка в Чікаґо, вісті з пластового життя, кооперативного життя Вінніпеґу і його філятелістичну виставку.

Останні важливі події у житті українських церков української Православної церкви і української католицької церкви в Римі і Торонто мають своє окреме місце на кількох сторінках, є там і коротенька згадка про переслідування баптистів в Україні, вісті з життя українців у Голляндії та згадка про проф. І. Боберського відомого виховника молоді та сокільського діяча з нагоди 100-річчя його народження.

Можна ще набути і передостаннє число 69-70. Воно є дуже цінне, призначене для пропаґанди, має багато матеріялів з останніх подій в Україні — англійською мовою, включно з посланням Митрополита Андрея Шептицького, виданим у зв'язку з великим голодом в Україні в 1933 р. Це послання є подане також англійською мовою. Адреса: „Ekran" 2222 W. Erie St. Chicago, Ill. 60612.

Н. Н.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬСЯ НОВІ КОНФЛІКТИ МІЖ СССР І КИТАЄМ

Лондон. — Британські військові експерти уважають, що розміщення і пересунення військових частин по обидвох боках китайсько-совєтського кордону, вказують на приготування обидвох сторін до нового конфлікту чи хочби воєнної сутички. Як відомо большевики змасували обабіч китайської границі більше як 60 дивізій війська і військового виряду, включно з далекобіжними ракетами і бомбовиками; по китайській стороні розмістились 160 дивізій і майже вся повітряна фльота, якою розпоряджає Китай. Гостре поготівля по обидвох сторонах вказує, що обидві сторони приготовляються до найгіршого.

Ганна Колесник на лікарській „ялинці"

Із зворушенням прислухувалась солістка Київської Опери-Театру й Балету Ганна Колесник у товаристві її чоловіка Володимира, колишнього директора й диригента Київської Опери та її небожа — пяніста Володимира Ратушного до українських коляд, які співали аматори, учасники традиційної „Ялинки", програма якої відбулась 19-го січня 1974 р. у день Водохрища у виповнених приміщеннях Українського Інституту Америки в Ню Йорку. Це вже 12-та з черги культурно-товариська і добродійна імпреза, яку щорічно у поріздвяному часі влаштовує Секція Дружин Лікарів при Українськім Лікарськім Товаристві Північної Америки, Відділ Метрополії Ню Йорку для родин лікарів і гостей.

Програма почалась могутньою колядою „Бог Предвічний народився", яку стоячи відспівали присутні. Довголітня голова „Секції" пані Олександра Терлецька привітала гостей, зокрема родину Колесників, яких супроводили головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір і його дружина Марія, також солістка-сопрано Пані Терлецька підкреслила значення цього Різдвяного святкування для збереження традицій нашого рідного народу, зокрема для молодого покоління, яке виросло вже тут. Вона закликала думками у рідний край, де замість проміння різдвяних світел панує „тьма кромішня, тьма неволі, яку приніс московський сатрап", згадати тих, що караються і пропадають за правду за ґратами тюрем, в таборах невільничої праці, по психіятричних в'язницях. Вона сказала: „„ в цей святий Різдвяний час присягнім ще раз виховати нове покоління, що разом із нескореними дітьми України стане в боротьбі за волю нашого Народу, залишімо всі наші справи, а станьмо як одна велика родина до великого діла відбудови храму української вільної незалежної держави, черпаючи силу для життя і творчу снагу з правд Сина Божого. „Горі імієм серця, Бог рождається! Славіте Його"!!

Мистецьку програму почало музичне тріо у складі: Оля Осередчук гітара-акомпаньямент), Евген Гавришук (скрипка-облігато) і Володимир Осередчук (гавайська-гітара-мелодія), яке виконало „Тиха ніч" — коляду, муз. Ф. Грубера, „Падє лист" — муз. Вол. Осередчука і „Мати синові" — пісню з України, перший раз виконану у цьому складі.

Лярися Крупа відіграла на фортепіяні Шопена „Ноктурн Ц-моль" та кілька інших творів на додаток.

Від Управи Нюйоркського Відділу УЛТПА слово-привіт сказав його теперішній голова-елект д-р Тарас Шегедин.

Привіт передали також: д-р Теофіль Соболь з дружиною Іреною, що приїхали з далекої Півночі Нюйоркського Стейту та відомий український скульптор Григорій Крук. Обидвоє мали прибути на ялинку, одначе того ж дня перший з них мусів узяти участь у похороні свого брата сл. п. Володимира Дармохвала, а другий — спішно повернутись до Мюнхену.

Програму закінчили чотири загальні коляди, які відспівали присутні під акомпаньямент д-ра Олега Сохана, який поруч медичних студій перейшов відповідний вишкіл у музичній консерваторії.

До пізньої ночі гості „Ялинки" провели час на товариській гутірці за перекускою та напитками, які приготовили пані зі Секції. Паньство Колесники оповідали про тяжке життя мистців в Україні, свою одисею, зокрема про їхню втечу з „червоного пекла". Пані Ганна з усмішкою приймала безперервні похвали за її чарівний голос бо багато гостей взяли участь у її першому виступі на приватній зустрічі, яка відбулась в пополудневих годинах того ж дня в тому ж приміщенні.

Розходячись домів учасники хвалили цю, ще одну вдалу імпрезу Секції Дружин Лікарів, яка вже понад дванадцять років без реклями веде культурно-виховну й харитативну діяльність, збираючи фонд на допомогу українським вдовам і сиротам поза межами Америки включно з країнами за залізною заслоною.

Ервес

Коговс у поклоні Патріярхові

Коговс, Н. И. — У 82-гі роковини уродин Голови Української Помісної Католицької Церкви — її Патріярха Йосифа I. — о. крил. Володимир Андрушків, парох Коговсу, відправив у неділю 17 лютого торжественну Службу Божу в його намірення та виголосив відповідну проповідь. Ціла церква відпівав многоліття Достойному Пастиреві. По полудні в залі української католицької школи, відбулися святкові сходини парафіян. О. парох В. Андрушків у своєму вступному слові з'ясував діяльність Верховного Архиєпископа й синодів наших Владик, що ухвалили конституцію Української Помісної Католицької Церкви, яку треба переводити в життя. Ред. І. Дурбак виголосив доповідь про життьовий шлях нашого Патріярха, зупиняючись над деякими подіями, що вказують на Божу опіку над Головою Церкви, яка має велике призначення. Навів виїмки з проповіді, що характеризують нашого Патріярха як соборника й державника. Вкінці прочитав дві поеми Зої Когут, Присвячені двократному побутові нашого Архипастиря в Австралії, що у майстерній формі віддають дуже глибокі враження від великої його особистости на всіх українців Австралії. (Авторка — православна).

Після того о. крил. В. Андрушків підніс потребу єдности для скріплення патріярхального устрою української Церкви, що має свої окремі закони, відмінні від римо-католицької Церкви.

Н. К.

Єгипет закликає арабські держави скасувати нафтове ембарґо

Каїро. — Згідно з повідомленнями Середньоазійського пресового агенства, президент Єгипту Анвар ель-Садат звернувся з закликом до лідерів арабських держав нафтових продуцентів скасувати амбарґо на експорт нафти до ЗСА. На пропозицію Садата 10 березня в Тріполісі відбудеться нарада арабських нафтопродуцентів для обміркування цієї справи. Спротив скасуванню ембарґо ставить Сирія, вимагаючи продовжувати ембарґо до часу закінчення переговорів з Ізраїлем.

КОНВЕНЦІЙНІ ДЕЛЕГАТИ УНСОЮЗУ Й КАНДИДАТИ НА НИХ! СТАТУТ УНС ВИМАГАЄ, ЩОБ КАНДИДАТ НА ДЕЛЕГАТА „ВИЯВИВ АКТИВНУ УЧАСТЬ В ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ ТА РОЗВИТКОВІЙ ПРАЦІ УНС", А 80-РІЧНА ТРАДИЦІЯ ВИМАГАЄ ВІД КОЖНОГО ДЕЛЕГАТА ПРИДБАТИ ПЕРЕД КОНВЕНЦІЄЮ ЩОНАЙМЕНШЕ „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ УНС. ПОДБАЙТЕ ПРО НЕЇ НЕГАЙНО!

Американські католицькі та лютеранські теологи прийшли до порозуміння щодо примату Папи

Вашингтон. — Спільна комісія американських римо-католицьких і лютеранських теологів оприлюднила висліди дослідження, згідно з яким питання примату Папи не повинно становити „перешкоди для погодження" між їхніми церквами. 13 католицьких і 13 лютеранських теологів у „Спільній Заяві" передбачають час, коли їхні церкви можуть належати до „єдиної ширшої спільноти" — автономні, але сполучені визнанням Папи Римського видимим символом їхньої основної єдности. Спільна комісія, яка була назначена в 1965-му році, не заторкнула питання непомильности Папи, але думають, що коли пощастило дійти до порозуміння щодо примату Папи, то можна буде полагодити й контроверсійне питання папської непомильности. Оприлюднюючи „Спільну Заяву" теологи зазначили, що їхні висновки в нічому не зобов'язують репрезентовані ними церкви. Але католицькі та протестантські коментатори вважають, що ця „Спільна Заява" є дуже важливим моментом в екуменічному русі, бо це перший раз від 16-го сторіччя, тобто від так званої Лютеранської Реформації, що офіційно санкціонована група католицьких і лютеранських теологів дійшла до порозуміння в справі примату Папи Римського.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в ЗСА
і
ФІЛОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ

ШЕВЧЕНКІВСЬКА ЩОРІЧНА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

відбудеться в суботу, 9-го березня 1974 р. в год. 5-ій веч., в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПРОГРАМА:

1. Проф. д-р В. ЛЕВ, директор Філологічної Секції: Відкриття.
2. Звідомлення про працю Американського НТШ за 1973 рік.
3. Проф. д-р Л. РУДНИЦЬКИЙ: „Шевченко в англійських перекладах".
4. Проф. д-р Р. КУХАР: „Шевченко і Словацький". Літературні паралелі.
5. Закриття.

Вхід вільний. Гостям раді!

Управа Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА
Дирекція Філологічної Секції

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ, НЮ ЙОРК

П'ятниця, 8-го березня 1974 року

ВЕЧІР НА ПОШАНУ ФЕДОРА ДУДКА і МИХАЙЛА ОСІНЧУКА

У вечорі приймають участь:
проф. ПЕТРО АНДРУСІВ, актор СТЕПАН КРИЖАНІВСЬКИЙ, д-р РОМАН ОСІНЧУК, і ред. МИХАЙЛО ОСТРОВЕРХА.
В музичній частині програми виступить ЮЛІЯНА ОСІНЧУК, фортепіяно

Початок — год. 7:30 вечора

УКРАЇНСЬКА БАПТИСТСЬКА ЦЕРКВА

у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па., 961 North 7th Street

БОГОСЛУЖЕННЯ ЗВЕРШУЮТЬСЯ:
у НЕДІЛЮ — в 9:45 год. ранку та в 3 год. по пол.
у СЕРЕДУ — в 7-ій годині вечора

Хто шукає дорогу спасіння та бажає прославляти Господа, сердечно запрошуємо. Пастор І. БЕРКУТА

НОВІ КНИЖКИ

„МЕЧ СВЯТОСЛАВА"

Вийшла друком нова книга Івана Манила-Дніпряка „Меч Святослава" (Літературні твори. Зоряність... Кипень... Загибель Росії й Китаю... Сполучені Штати України і приєднання Сибіру до Аляски — до США, як наслідок 3-ої світової війни). Книга викликала найкращі відгуки й рецензії! Вид-тво „Волосожар", 1973. Ціна 2 доляри. Замовлення та гроші (можна готівкою в конверті) висилайте на адресу:
Mr. I. Manylo, Cumberland Rd. Millville, N.J. 08332, USA

ПОКЛІН КОБЗАРЕВІ УКРАЇНИ У ВАШИНГТОНІ

ВАШИНГТОН, Д.К. — Цієї неділі, 10-го березня, о годині 2:30 по полудні, заходом Метрополітального Відділу Українського Конгресового Комітету Америки, місцева Українська Громада віддасть поклін Кобзареві України Т. Шевченкові біля його пам'ятника, що його поставлено в місяці червні 1964 року при 23-ій і „П" вулиці. Святочну програму започаткує молитва, після якої голова місцевого Відділу УККА д-р Степан Курилас відкриє урочистість. Святочне слово виголосить протоієрей Петро Будний. Опісля відбудеться церемонія покладення вінків біля пам'ятника. Вінки і квіти складуть представники місцевих організацій, які заздалегідь повинні про це повідомити Управу місцевого Відділу УККА. Церемонію закінчиться відспіванням „Заповіту".

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН ПРОМОВЛЯТИМЕ

Вашингтон. — Заступник пресового секретаря Білого Дому Джералд Воррен повідомив, що 15-го березня ц. р. президент Ніксон промовлятиме в Чикаго на полуденку Екзекутивного Клюбу. Цей Клюб складається з приблизно 3,500 бізнесменів і професіоналістів. Воррен повідомив, що після своєї промови президент Ніксон відповідатиме на питання членів Клюбу. Крім того, 19-го березня Президент виступить з промовою на конференції працівників радіо та телебачення, об'єднаних у „Нешинал Асосійшен оф Бродкестерс". Конвенція відбудеться в Гюстоні, Тексас.

Замість квітів на могилу
св. п. інж. Івана Духницького
члена Головного Комітету Теребовлян, на Фонд „Церква в Потребі" 25.00 долярів зложив
ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ТЕРЕБОВЛЯН

Замість квітів на могилу
бл. п. Анни Лучанко
складаю пожертву 25.00 долярів на В-во „СВОБОДА".
ТЕОДОР ҐУРАЛЬ, односельчанин і приятель

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що у вівторок, дня 29-го січня 1974 р. несподівано відійшов у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п. ВАСИЛЬ ЧОРНІЙ

народився 16-го січня 1915 р. в Свободі Золотій на Бережанщині.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 2-го лютого 1974 року з українського католицького собору св. Володимира і Ольги, на цвинтар св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

Невимовним горем прибиті:

дружина — ОЛЬГА,
син — АНДРІЙ з дружиною УЛЯНОЮ і дітьми: ДІЯНОЮ, ХРИСТИНОЮ і ВІРОЮ
дочка — БОГДАННА з мужем МИРОНОМ ДИКИМ
мати — АННА і Сестри на Україні
та ближча і дальша Родина на Україні й еміграції

Замість квітів на могилу
сл. п. ред. Івана Ставничого
зложили:

на НТШ — Сарсель	
Галя і Ярема ПОЦЕЛЬ	$20.00
Родина САВЧАКІВ	20.00
Осипа й Стефан ГАЛЯРЕВИЧ	20.00
Володимира й Микола КАВКА	10.00
Міра й інж. Роман ГРАБЕЦЬ	10.00
Ярослава й мгр. Ярослав КРИШТАЛОВИЧ	10.00
Ірина й ред. Осип ЛОВИЦЬКИЙ	10.00
Богдан ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ	10.00
Родина ГЕЙНИШІВ	10.00
Олена й проф. Мар'ян ДУБ	10.00
Іларій ВІЖЕВСЬКИЙ	10.00
Марія і Микола ГІРНЯК	10.00
Стефанія і д-р Ярослав ГОРОДИНСЬКИЙ	5.00
Софія і проф. Юрій ЯРЕМКЕВИЧ	5.00
Проф. Михайло ЖДАН	5.00
Люба і д-р Мирослав МИЧКОВСЬКИЙ	5.00
Зеня і Степан ПАНЧИШИН	5.00
Оля АНДРІЯНОВИЧ	5.00
Проф. Роман МІХНЯК	5.00
Анна і Ярослав КРАВЧУК	5.00
Емілія ЗАВІЛЬСЬКА	5.00
Іван ЖИГА	5.00
Віра СМАЛЬ-СТОЦЬКА	5.00
Марія і Степан ЗУБАЛЬ	5.00
Дмитро ДЕРКАЧ	5.00
Анастазія і Григорій ГОЛУБЕЦЬ	5.00
Олександра й д-р Олександер ФЕДИНСЬКИЙ	5.00
Проф. Мирон ШИЯН	8.00
Марта й Богдан КОВЧ	5.00
Маруся ПОПОВИЧ	10.00
Дарія й Іван МИКИТА	10.00
Разом	$253.00
на НТШ:	
Учит. Збір Школи Українознавства в Клівленді	$26.00
Михайлина СТАВНИЧА	25.00
Дарія і д-р Любомир БИЛОВІ	100.00
Разом	$151.00
на УКР. ІСТОРИКА:	
Емілія і мгр. Степан ВОЛЯНИК	$10.00
на СТАНИСЛАВІВСЬКИЙ АЛЬМАНАХ:	
Михайлина СТАВНИЧА	$25.00
Христина й інж. СОХОЦЬКИЙ	30.00
Разом	$55.00
на ЦЕРКВИ:	
„Церква в Потребі"	$291.00
Церква св. Покрови	50.00
Разом	$341.00
Разом всіх	$810.00

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. д-р АННИ ГАНКЕВИЧ-ХОРКАВОЇ
складаємо пожертву 15.00 долярів на Фонд „Церква в Потребі".

Шановній Родині висловлюємо нашого щирого співчуття.
Мирослав і Ізидора БОЯРСЬКІ

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. інж. ІВАНА ЛУЧКОВА
великого ентузіяста й мецената української літератури та мистецтва,
складаю 25.00 долярів
на фонд видання книги про Театр-Студію Йосипа Гірняка й Олімпії Добровольської у в-ві Ньюйоркської Групи.
Ню Йорк, Н. Й. Ів. КЕРНИЦЬКИЙ

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра КОСТЯ ПАНЬКІВСЬКОГО
складаємо 50.00 долярів на Наукове Т-во ім. Шевченка — Сарсель.
Д-р Осип і Ірина ЛЮБЧАКИ

Замість квітів на могилу
св. п. д-р АННИ ГАНКЕВИЧ-ХОРКАВОЇ
складаємо 50.00 долярів на Український Фонд Волі.
ДРУГИЙ ВІДДІЛ ООЧСУ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що 3-го березня 1974 р. в Чикаго, Ілл., відійшов у Вічність, по довгій і тяжкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, на 68-му році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

бл. п. Д-Р БОГДАН МІШКЕВИЧ

ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА — в похоронному заведенні Б. Музики, у вівторок, 5-го березня 1974 р. о год. 7:30 вечора.

ПОХОРОН — в середу, 6-го березня 1974 р., о год. 9-ій ранку, в соборі св. Володимира й Ольги, а опісля на цвинтар св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

Важким горем прибиті:

дружина — ІРЕНА
син — ЮРІЙ ЗЕНОН з дружиною ТАМАРОЮ
сестра — СОФІЯ ПРИШХАН з Родиною
брат — СТЕФАН з Родиною

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ
ГОЛОВНА УПРАВА в ЧИКАГО
ділиться сумною вісткою з усім своїм Членством та цілим Українським Громадянством, що в неділю, 3-го березня 1974 р. упокоївся в Бозі, по довгій і важкій недузі

Д-Р БОГДАН МІШКЕВИЧ
ВЕТЕРИНАРНИЙ ЛІКАР

ПОХОРОН — в середу, 6-го березня 1974 р. з похоронного заведення Музика і Син, на цвинтар св. о. Миколая.

ВШ. Родині Покійного, висловлюємо щирі слова співчуття.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ВЕЛИКОГО НЮ ЙОРКУ
і
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. Т. ШЕВЧЕНКА
— влаштовують —

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ
присвячений
Т. ШЕВЧЕНКОВІ

Неділя, 10-го березня 1974 року, год. 4:30 по пол.
в ЗАЛІ WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL
40 Irving Place, NEW YORK, N.Y. (between 16 & 17 St.)

ПРОГРАМА:

Д-р НАТАЛІЯ ПІЦУК-ПАЗУНЯК — Святочна промова
І. МИГАЛЬ — меццо-сопрано Метрополітальної Опери; Акомпаніямент — д-р І. СОНЕВИЦЬКИЙ
О. КИРИЧЕНКО-ШУГАН — Мистецьке слово
Б. ЧАПЛИНСЬКИЙ — тенор, при фортепіяні проф. Б. ПЕРФЕЦЬКИЙ
А. БРИҐТАН — скрипкове сольо, акомпаніямент Г. ДИПАСКВАЗІО

Квитки вступу в передпродажі: Арка, Еко.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ПАССЕЙК, Н. Дж.
запрошує Шановне Українське Громадянство на

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ
УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ В ПОКЛОНІ ПРОРОКОВІ УКРАЇНИ
Тарасові Шевченкові

що відбудеться в УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕНТРАЛІ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.
в неділю, 10 березня 1974 р. о год. 6-ій веч.

В ПРОГРАМІ: Відкриття — п. Василь Мочула; Святочний реферат — Ліда Крамарчук; Наймолодший український бандурист — Нестор Титла; Фортепіянове сольо — Рома Грабарчук; Поодинокі та спільні мистецькі виступи ансамблів — Української Рідної Школи, Осередку СУМА та Пластової Станиці в Пассейку.

Академією проводитиме Нестор Щуст.

УПРАВА УККА в ПАССЕЙКУ

В НЕДІЛЮ, 10-го БЕРЕЗНЯ 1974 р. о год. 1-ій по пол.
в ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ
буде відправлена

ПАНАХИДА
ПО ПОМЕРЛИХ ЧЛЕНАХ ХОРУ „ДУМКА":

ВОЙЦЕЦЬКИЙ СТЕПАН
ВОЛОСЯНСЬКИЙ ТЕОФАН
ГРЕБЕНЯК ІВАН
ГУЗАР ЯРОСЛАВ
ДАНИЛЮК ЕВГЕН
ДРАГАН БОРИС (Молода „Думка")
ЗАДОРОЖНИЙ ІВАН
КАРПЕВИЧ БОГДАН
КОВАЛИШИН ЯРОСЛАВ
КОРОЛЬ ЮРІЙ (Молода „Думка")
КОСТИНЮК ВОЛОДИМИР
КУЗЬМИН ОСИП
ЛИСКО КОНСТАНТИН
НЕДІЛЬСЬКИЙ ІВАН
ПЕТЕШ ВОЛОДИМИР
ПИРОЖАК БОГДАН
ПРИПЛЕСЬ МИКОЛА
РАБІЙ ЮРІЙ (Молода „Думка")
РУБЧАК ЗЕНОН
СЕМКІВ ЙОСАФАТ
ХОЛОВЧУК ВОЛОДИМИР
ЧОПИК МИКОЛА
ШУГАН ЕВГЕН (Молода „Думка")
ШУГАН ІГОР

Просимо Родини та Приятелів Померлих, спільно помолитись за спокій Їхніх Душ.

УПРАВА ХОРУ „ДУМКА"

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.
ВІДДІЛ в НЮАРКУ, Н. Дж.

П'ятниця, 8-го березня 1974 року
о год. 7-ій вечора
в залі Народного Дому
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.
— влаштовує —

ДРУГИЙ ПІВРІЧНИЙ ВИСТУП

Участь беруть учні кляс:
- Т. БОГДАНСЬКА, форт., Д. КАРАНОВИЧ, форт., М. МАЦЬКЕВИЧ, форт.
- Скрипка — Р. ВЕНКЕ
- Курс арфи при УМІ, Нюарк — ЛЕОНЕ ПАУЛЬСОН

В НЕДІЛЮ, 10-го БЕРЕЗНЯ 1974 Р. О ГОД. 10:30 РАНКУ
в другу болючу річницю смерти
нашої Найдорожчої і Незабутньої
ДРУЖИНИ, МАМИ і БАБУСІ

бл. п. Антоніни з роду Лопуховичів-Задоянної

буде відслужена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА
в КАТЕДРІ СВ. ВОЛОДИМИРА — 160 Вест, 82-га вулиця в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
Приятелів і Знайомих про ласкаву участь у Богослуженні просить — РОДИНА

Список Відділів УККА

ЯКІ В 1973 РОЦІ ЗІБРАЛИ НА УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ФОНД 300.00 АБО БІЛЬШЕ ДОЛЯРІВ:

Ч. п.	Місцевість	Голова Відділу	Референт УНФонду	Сума в 1973	Сума в 1972
1.	Філядельфія, Па	Д-р І. Скальчук	Інж. М. Нич І. Шаран Мгр. І Скочиляс	$10,601.00	$10,541.00
2.	Ню Йорк, Н. Й. Метрополітальний	Адв. Р. Гуглевич	Л. Пришляк А. Ластовецький	7,293.00 2,013.00	8,503.50 1,636.97
	Бруклин	Б. Карась	Мгр. Я. Зарицька Д-р. О. Саноцький І. Макар	9,306.00	10,140.47
3.	Південно-східній Мічіген Дітройт Метрополітальний	Проф. д-р А. Шутка Інж. Б. Петріна	Інж. В. Тустановський І. Лотоцький	6,363.00 796.00 7,159.00	5,623.00 800.00 6,423.00
4.	Чікаго, Ілл.	Т. Шпикула	Мгр. В. Ничай	5,409.00	4,298.00
5.	Нюарк — Ірвінгтон, Н. Дж.	Мгр. Я. Рак	Інж. М. Кормило	5,351.00	5,243.00
6.	Рочестер, Н. Й.	Адв. В. Андрусишин	М. Гудзоватий	4,166.00	2,762.00
7.	Бофало, Н. Й.	В. Шарван	В. Пристайко	3,160.00	4,627.00
8.	Гартфорд, Конн.	Д-р О. Теслюк	В. Мерещак	2,910.00	3,365.00
9.	Джерзі Ситі, Н. Дж.	Д-р Є. Котик	Ст. Миколишин	2,827.00	2,661.00
10.	Сиракюзи, Н. Й.	Д-р І. Гвозда	М. Велич М. Болзовський	2,548.00	3,215.00
11.	Пассейк — Клифтон, Н. Дж.	Р. Шраменко	Ст. Покора В. Марущак	2,540.00	1,300.00
12.	Клівленд — Парма, Огайо	Д-р Б. Футей	В. Лагошняк В. Кавка	2,500.00	2,030.00
13.	Ню Гейвен, Конн	Д-р М. Сикуревич	Сотн. І. Стратичук	2,445.00	2,205.00
14.	Бостон, Масс.	Інж. К. Гусак	М. Франківський	2,206.00	1,795.00
15.	Янгставн, Огайо	Адв. М. Юрчишин	І. Лішак	1,610.00	1,580.00
16.	Балтимор, Мд.	Інж. Б. Сапамаха	С. Басараб	1,510.00	1,310.00
17.	Ню Франсвік — [illegible] Бавнд Брук, Н. Дж.	М. Яцух [illegible]	М. Мостовий	1,421.31	1,165.00
18.	Західня Пенсилвенія Піттсбург, Аліквіпа, Ембрідж, Карнегі	А. Никончук	В. Когаль	1,380.00	1,100.00
19.	Лорейн, Огайо	Проф. А. Карназин С. Ганчарик	Я. Рудяк	1,243.00	1,974.50
20.	Вашінгтон, Д. К.	Д-р Ст. Курилас	І. Малиновський	1,185.00	1,320.00
21.	Виллиментик, Конн	І. Голопатий	А. Смук І. Здирко Д. Холонович Й. Швед	1,120.00	1,160.00
22.	Елізабет, Н. Дж.	Інж. М. Піньковський	М. Хитра	1,102.00	1,085.00
23.	Міннеаполіс — Ст. Пол, Мінн.	І. Вакіряк	С. Михайльонка	1,093.00	871.00
24.	Ютика, Н. Й.	В. Величко	Г. Іванишин П. Ярмак	1,090.00	1,126.00
25.	Бріджпорт, Конн.	М. Стахів	Я. Гура	1,020.00	645.00
26.	Трой, Н. Й.	Інж. Р. Гарасюмк	І Баляк І. Удич	1,015.00	900.00
27.	Милвокі, Віск.	Д-р О. Цибрівський	Г. Черень М. Ясинський	905.00	870.00
28.	Кентон, Огайо	М. Хлиста	В. Юськів	885.00	590.00
29.	Вотервліт, Н. Й.	В. Кошикар	В. Мокей	852.00	629.00
30.	Йонкрес, Н. Й.	С. Гаврилюк	М. Шашкевич	821.00	800.00
31.	Трентон, Н. Дж.	М. Дзюбас	А. Галайдіда	723.00	700.00
32.	Гемпстед, Н. Й.	Проф. Ю. Солтис	Я. Копистянський М. Думенко	677.00	820.00
33.	Амстердам, Н. Й.	Проф. С. Гнатківський	М. Кривулич	653.00	557.00
34.	Честер, Па.	І. Федак	О. Кізюк	627.00	992.00
35.	Бінгемтон, Н. Й.	В. Галич	Мгр. В. Гірний	615.00	604.00
36.	Стейт Ровд Айленд	—	—	610.00	400.00
37.	Оборн, Н. Й.	С. Гусак	А. Рочий	600.00	565.00
38.	Стейт Норт Дакота	Д-р А. Жуковський	—	585.00	316.00
39.	Норвич, Конн.	М. Техновець	Ю. Туркч	580.00	531.00
40.	Лігай Веллі, Па.	І. Гуцайлюк	І. Федорак	557.00	367.00
41.	Менвил — Соммервил і околиці, Н. Дж.	—	М. Закарко І. Матій	530.00	555.00
42.	Коговс, Н. Й.	Ю. Бачинський	М. Сосяк	528.00	300.00
43.	Сан-Франціско, Каліф.	О. Кладко	Т. Кульчицький	501.00	285.00
44.	Елмайра, Н. Й.	І. Чопко	В. Довжицький	465.00	760.00
45.	Маямі, Флорида	М. Ракуш	Р. Балабан	435.00	350.00
46.	Стейт Вірджінія	—	—	425.00	435.00
47.	Перт Амбой, Н. Дж.	П. Стахів	—	385.00	125.00
48.	Колчестер, Конн.	Д. Сокольський	М. Коцур	386.00	655.00
49.	Ню Бритен, Конн.	Ст. Рочняк	—	360.00	180.00
50.	Омага, Небраска	С. Болюбаш	М. Труш	355.00	300.00
51.	Картерет, Н. Дж.	І. Глущик	—	345.00	435.00
52.	Геммонд, Інд.	В. Шевців	Й. Луцик	345.00	425.00
53.	Гюстон, Тексас	А. Філенко	І. Микитин С. Шонфельд	335.00	565.00
54.	Денвер, Колорадо	І. Стебельський	Я. Стецюк	325.00	505.00
55.	Гейстінг он Гадсон, Н. Й.	—	І. Пециляк	300.00	100.00
56.	Акрон, Огайо	Ст. Москалюк	—	300.00	235.00

АМЕРИКАНСЬКА ЖУРНАЛІСТКА ПРО УКРАЇНУ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Авторка каже, що створена в 1918 р. Українська Народна Республіка показалась заслабою щоб вдержатись проти московсько-большевицької навали, ціллю якої було вдержати захитану московську імперію. Большевицька влада не принесла Україні ніякої свободи, інформує авторка, і хоч на місце царської заборони української мови і плекання культури прийшла „українізація", то вкоротці після впровадження тієї українізації, росіяни почали жорстоко розправлятись з діячами української культури і науки, а в Україні запанував безприкладний в історії людства терор.

На сторінці 83 авторка пише: „Як почалась Друга світова війна, багато українських націоналістів гляділи на Німеччину як на нагоду реалізації незалежности України, але Німеччина не вела війни визволення. Велике число жидівського населення в Україні ще більше ускладнювало німцям проблему. Багато українців попали в німецький полон, тисячі з них перейшли до німців добровільно. Нацисти винищили кількасот тисяч українців і жидів".

А дальше авторка пише про те, як Хрущов був післаний в Україну, щоб там під наглядом „всевидющого" ока Сталіна, за совєтською термінологією, „придушити невдоволення". В Ню Йорку на пресовій конференції подали Хрущову на картках різні запити. На одній картці був запит про ролю Хрущова в сталінівських чистках. Хрущов перечитав запит і сказав, щоб той, хто записав той запит, підні руку. На залі запанувала тиша і ніхто не підносив руки. Тоді Хрущов драматично відповів: „Тепер ви знаєте де я був".

Авторка кінчає четверту частину репортажу в сумно реалістичному тоні: „Думаю, що роки втихомирення в Україні та будова себеповаги винагороджування м потреби індивідуальної культури оплатились. Є велика різниця між сепаратизмом і націоналізмом. Мабуть, що націоналізм служить як успокоюючий засіб. Сумніваюсь в тому, чи нині багато українців думають категоріями незалежности. А зрештою, яким способом вони осягнули б її? Може те все був тільки романтичний і неможливий до здійснення сон. Ранками у Києві я дивилась через моє готелеве вікно з гаптованими фіранками і приглядалась гурмам людей, які жваво ішли до праці. Я бачила, як котились вантажні автомашини, нагружені масою без скриньок) буряків, кавунів, капусти і цибулі. Помимо бурхливої минувшини, ці люди мають неприборканий дух. Вкоротці ми мусіли від'їхати до Одеси над Чорним морем — в іншу частину казкової України. Мені наперед хотілось знати чи і там моя реакція буде на такому самому рівні відваги українського національного духа".

На цій же 83-ій сторінці поміщена світлина київського пам'ятника генералові Ватутіну (убитому в часі війни українськими партизанами), а під нею напис — пояснення: „Сила українського націоналізму є наявною навіть на таблиці статуї, де напис зроблено в українській, а не в російській мові."

Читаємо напис, який каже: „Генералу Ватутіну від українського народу". Дуже сумніваємось в тому, чи український нарід дав би згоду на такий напис, якщо б цей нарід направду мав волю вислову.

Подаючи тільки вимки з названої статті Глььорії Селф, не можемо передати тих всіх прикмет, які роблять щось написане цікавим, а стаття написана цікаво і є в ній багато більше спостережень про Україну, на які вартувало б звернути увагу, бо тепер такі статті є рідкістю в американській пресі.

В січневому числі журналу „Сан Дієго" цікавий репортаж пані Селф не був продовжуваний, а дальший його тяг як 5-та частина надрукований у лютневому числі під підзаголовком: „Мої записки з Одеси".

Не маємо заміру ближче порушувати цієї частини репортажу. Тільки скажемо, що описуючи Київ, авторка ввесь час писала про українців, а тут вона вже в більшості пише про росіян, хоч на сторінці 97 каже, що більшість населення Одеси є українці, однак там вже живе поважне число росіян, жидів та інших меншостей. З опису Одеси мається враження, що Одеса не має українського характеру.

Думаємо, що сама пані Г. Селф розчарувалася, коли приїхала з Києва до Одеси, щоб там застати подібний до київського рівень українського національного духа.

Автор цих рядків написав до редакції „Сан Дієго" листа подяки авторці за вияв зрозуміння і неприховані симпатії до українського народу. Крім подяки, висловив переконання в те, що теперішня політична московська система не є вічною і що одного дня напевно прийде їй кінець, а тоді український нарід сягне по свої Богом і людьми визнані права та стане господарем своєї чудової країни.

Той лист був надрукований у лютневому числі п. н. „Розуміння України". Поруч цього листа є надрукований другий лист подяки від панни Віри Скоп — студентки Каліфорнійського університету в Сан Дієго.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 9-го БЕРЕЗНЯ 1974 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори В-ва св. Володимира 130 Відд., о год. 5 по пол. в домівці, укр. кат. ветеранів, 33 Схід 7-ма вул. — Ю. Юрків, секр.

ЧИКАГО, Ілл. Місячні збори В-ва св. ап. Петра і Павла 220 Відд., о год. 7 веч. при 1915 В. 51-ша вул. — Е. М. Блідий, секр.

ДЖЕРЗІ СИТИ, Н. Дж. Місячні збори В-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі.

НЕДІЛЯ, 10-го БЕРЕЗНЯ 1974 р.

ЛИТЕЛ ФОЛС, Н. Й. Річні збори Т-ва Запор. Січ. 330-ий Відд. о год. 10 ранком, по Сл. Божій, в залі церкви св. Миколая. На порядку: звіти, вибір Управи на 1974 р. Я. Мартинюк, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр.-Амер. Клюбі. Проситься чл. прибути і вирівняти чл. вкладки. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

МЕК КІЗ РАКС, Па. Річні збори Б-ва св. Володимира 91 Відд., о год. 12-ій дня, в залі УНДому. На порядку: звіт К. Комісії та вибір Управи на 1974 р. Проситься чл. прибути. — Д. Андерсон, рек. секр.

ГЕМТРАМК, Міш. Місячні збори Т-ва ім. М. Шашкевича 94 Відд., о год. 2-ій по пол. в Укр. Дем. Клюбі при вул. Грилінг 2376. — М. Борискевич, рек. секр.

СПОРТ

Вістни УСТ „Чорноморська Січ"

ПОМЕР ВИЗНАЧНИЙ ЧЛЕН „Ч. СІЧІ" ІВАН АТАМАНЕЦЬ

1-го лютого ц.р. помер в Нюарку, заслужений громадянин, колишній чільний діяч „Ч. Січі" — кількакратний голова Т-ва, приятель української молоді св. п. Іван Атаманець.

Похорони Покійного відбулися 5-го лютого з похоронного заведення Литвина після поминального Богослуження в місцевій українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя на українському цвинтарі в Бавнд Бруку. Панахида відбулася 4-го лютого увечорі, в згаданому вже похоронному заведенні, в якій крім сестер і сина та приятелів Покійного взяли численну участь члени УСТ „Ч. Січ" на чолі із своїм головою — М. Стебельським та прапором Т-ва. Після відправи прощальні слова над домовиною Покійного виголосили: гол. „Ч. Січі" — М. Стебельський; від Екзекутиви УРСоюзу — д-р Р. Ричок; від Дирекції банку „Тризуб" — д-р П. Богданський і І. Стефуришин від Управи 197-го Відд. УРС. Саме в в цих 3-ох установах на протязі свого еміграційного життя пок. І. Атаманець безкорисно трудився. Особливо великі заслуги, як згадав в своєму слові голова УСТ „Ч. Січ", Покійний здобув великою і жертвенною працею у нашому Т-ві, в якому пройшов усі щаблі — від звичайного члена до голови, що ним він був в 50-их роках. Саме в часі головства і ініціятиви пок. І. Атаманця 1956 р. „Ч. Січ" згідно із своїм статутом, значно поширила свою працю в ділянці фізичного виховання й спорту, після прийняття в свої ряди сильну і численну групу новоприбулих молодих спортовців. Не довелося пок. І. Атаманцеві дожити до великих святкувань 50-Річчя „Чорноморської Січі", що відбудуться в місяці жовтні ц.р., хоча дуже цього бажав і на них очікував. Ім'я пок. І. Атаманця назавжди залишиться в історії „Ч. Січі" і цих установах, в яких був діяльний та в історії громади Нюарку яким всеціло був відданий.

ГАКІВКА

„Чорноморська Січ" — „Розел Кетолік" Г.К. 4:2 (1:2, 2:0, 1:0).

Елізабет 12 лютого. — В чергових першенських Гаківкової Ліги Юньйон Кавнті „Ч. Січ" здобула важливу перемогу з „Розел Кетолік" 4:2, завдяки якій, далі затримала позицію лідера в показнику табелі гор. В 1-му періоді, в 2-ій хвилині, гості відкрили рахунок 1:0 і швидко після цього в 7-ій хвилині піднесли вислід до 2:0. В 9-ій хвилині Мушато здобув для „Ч. Січі" першого ґоля — 1:2. В II періоді, на початку, Д. Сурович вирівняв вислід 2:2, а пізніше Олійник здобув ведення 3:2. В III і заключному періоді Зенон Семанишин встановив вислід змагань 4:2.

ФУТБОЛ

„Чорноморська Січ" — „Гунгарія" Н.Й. — 1:3

Патерзон 16 лютого. — Після одноти жневої перерви тут, в закритій залі Арморі, відбулася 6-та рунда горсікового турніру Шейфера. Більшість змагань вечора закінчилися несподіваними вислідами — в цьому числі — вислідом гри „Ч. Січі" з „Гунгарією" — 1:3. Будучи в загальному кращою дружиною в цьому роді футболу, сімка „Ч. Січі" й цим разом не виявила своїх основних якостей: швидкости і сильнішої волі до можливої перемоги. Трійка нападу мала ряд можливостей до здобуття кількох голів, але замало і не точно стріляла в напрямі воріт „Гунгарії". Єдиного ґоля гри здобув Василь Каздоба з автового викиду і то внаслідок помилки воротаря мадярів, що доторкнув руками м'яча.

Лідер турніру ПКС „Вісла" втратила першу точку зі слабшою Збірною Італо-Американською футб. Ліги 0:0, нічиєю 0:0 закінчилася зустріч „Фрайні" - „Рома" і „Інтер-Джуліяна" — Елизабет СК 1:1. „Дальматінак" переміг високо Грецький СК, Н.Й. 4:0.

„Чорноморська Січ" — „Туіт Бізлі" Ф.К. 1:2 (0:2).

Гарісон 18 лютого. — Були це півфінальні змагання Стейту в циклі за аматорську Чашу ЗСА, які „Ч. Січ" програла, вислідом 2:1 і цим самим відпала від дальших гор за цю Чашу. До тієї зустрічі на відкритій площі наша дружина виступила в дуже ослабленому складі, в якому бракувало недужого Леоніва, перешкоджених — Охрименка, Козака, Вільчака, Касіяненка і контуженого Юрчака. До браку перешкоджених футболістів в найбільшій мірі спричинилася Філія Футбольної Федерації Америки в Ню Джерзі, що нечувано повідомила проводи обидвох дружин про ці змагання в неділю о год. 7-ій рано, тобто кругло 5 годин перед грою! Сумніваємося чи в цей спосіб урядовці тієї Федерації спричиняються до росту і дальшої популяризації цього спорту в ЗСА?

Граючи в 10-ку „Ч. Січ" на протязі цілих змагань вповні дорівнювала швидкій і завзятій дружині „Бізлі", але вимушені зміни на позиціях дружини у великій мірі спряли частим рейдам господарів, два з яких в 1 половині вони закінчили здобуттям веденням 2:0. Маючи більше догідних можливостей, щоб здобути ґолі в обидвох половинах гри, М. Фарміга здобув єдиного ґоля, яким встановив вислід зустрічі 2:1.

Склад „Ч. Січі": Лісевич, Марущак, Козар, Ткач, Вол. Каздоба, Лужняк, Білоус, Фарміга, Маза.

О. Твардовський

Вступайте в члени УНСоюзу!

ТАРЗАН, Ч. 7080. Іто-психолог

Іто, ти тільки кілька тижнів не ходиш до школи, а вже два рази був близько смерти!

Але, Тарзане, чи ти не волієш, що я є тут, де завжди можеш мати мене на оці...?

Хоча, мій хлопче, ти тільки короткий час провів у школі, то десь навчився психології та як застосовувати її до дорослих!

Щоб воно там не було, надіюся, що це добра річ!